Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

ÎN PAG. 4

SPORT

— PENTRU ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ ORGANIZAȚIILE U.T.C. TREBUIE SĂ CONSIDERE PLANUL DE ACTIVITĂȚI — O BUSOLĂ INDISPENSABILĂ!

— RECITALUL DE TOAMNĂ

— ABSENȚĂ... NEMOTIVATĂ LA GIMNASTICĂ

— AVANPREMIERA CAMPIONATULUI DE CROS

ÎN PAG. 5

• CRONICA FILMULUI: DINCOLO DE SEDUCȚIA PEISAJULUI DE HORIA PĂTRAȘCU

• ADUNĂRI DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI: ÎNTRE DOUĂ CARTURI

• ACTUALITATEA PENTRU TINERET: LA CASA ZIARIȘTILOR VALORI STUDENȚEȘTI

• MIRAJUL TRENULUI ALBASTRU

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5742 | 6 PAGINI — 25 BANI | MARȚI 7 NOIEMBRIE 1967

SEMICENTENARUL MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ

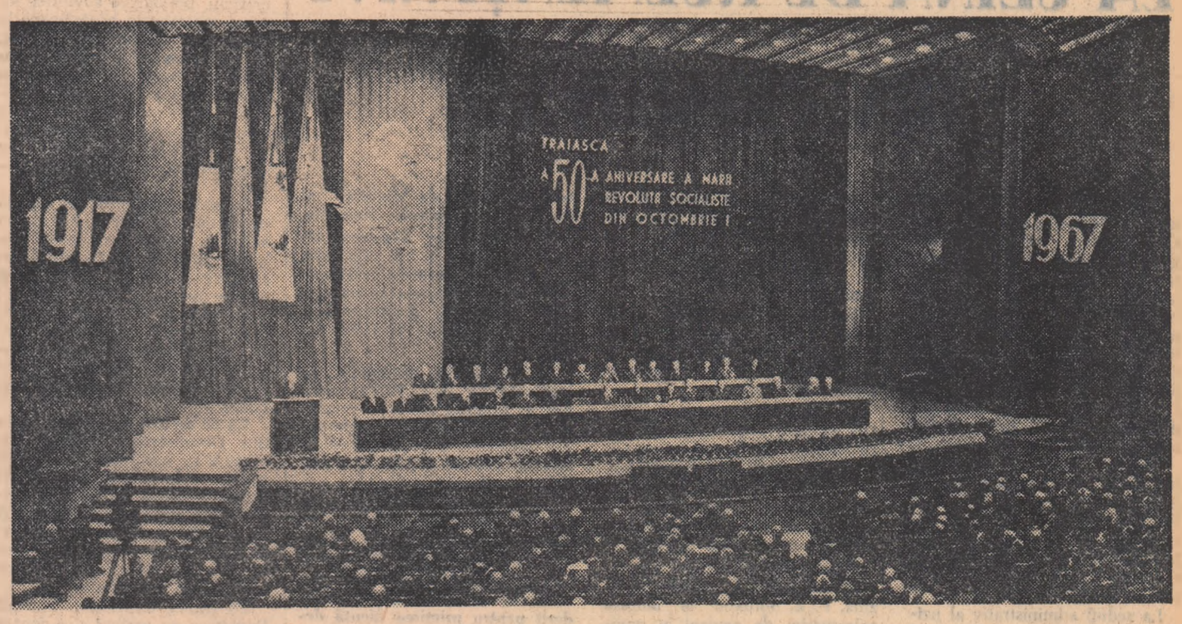

Luni seara, în sala Palatului Republicii Socialiste România a avut loc adunarea festivă organizată de Comitetul Orășenesc București al Partidului Comunist Român, Comitetul Executiv al sfatului popular al orașului București și Consiliul General A.R.L.U.S., cu prilejul semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Fundalul scenii, drapat în roșu, era pavoazat cu portretul lui Vladimir Ilici Lenin, alături de drapelele de stat ale Republicii Socialiste România și Uniunii Sovietice și urarea: „Trăiască a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie". De-o parte și de alta a scenei erau înscrise datele festive: 1917—1967.

Întîmpinați cu aplauze de asistență, în prezidiu au luat loc tovarășii **Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Vasile Vîlcu, Ștefan Voitec, Dumitru Popa, Ion Cosma, Gheorghe Vasilichi, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs, acad. Petre Constantinescu - Iași** și **acad. Iorgu Iordan**, vicepreședinți ai Consiliului General A. R. L. U. S., general colonel **Ion Ioniță**, ministrul forțelor armate, **George Macovescu**, prim adjunct al ministrului afacerilor externe, acad. **Miron Nicolescu**, președintele Academiei, **Dumitru Gheorghiu**, vicepreședinte al Uniunii Generale a Sindicatelor, **Mircea Angelescu**, secretar al C.C. al U.T.C., **Ioana Cela Boga**, vicepreședintă a Consiliului Național al Femeilor, **Zaharia Stancu**, președintele Uniunii Scriitorilor, **Ilie Gheorghiu** și **Mihali Fekete**, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră, care au participat la luptele pentru apărarea Puterii Sovietice, artistul poporului **Costache Antoniu, Floarea Uță**, țesătoare la Uzinele textile „7 Noiembrie" și **Marin Ionescu**, sudor la Uzinele „23 August".

În prezidiu au luat loc, de asemenea, **A. V. Basov**, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, **Ivan Grigorovici Kovali**, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., secretar al C.C. al P. C. din R. S. S. Tadjică, conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-române care se află în țara noastră, precum și cosmonautul **Pavel Popovici**.

În sală se aflau membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și ai Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat și ai guvernului.

(Continuare în pag. a III-a)

„Misterele" fizicii se dezvăluie în fața elevilor
(În laboratorul de fizică al Liceului Laurian din Botoșani)

MESAJUL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, AL CONSILIULUI DE STAT ȘI AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA CU PRILEJUL SEMICENTENARULUI MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Tovarășului L. I. BREJNEV
Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarășului N. V. PODGORNII
Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarășului A. N. KOSÎGHIN
Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Moscova

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm un frățesc salut și calde felicitări, dumneavoastră, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Sovietului Suprem și Guvernului Sovietic, tuturor comuniștilor, popoarelor Uniunii Sovietice.

Eveniment de însemnătate epocală în istoria universală, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis era revoluțiilor proletare, a trecerii de la capitalism la socialism, a stimulat spiritul revoluționar al clasei muncitoare, al maselor largi populare de pe toate meridianele globului, în lupta lor pentru realizarea aspirațiilor de libertate și progres, pentru eliberarea socială și națională.

Prin munca sa eroică și plină de abnegație, înfrîngînd nenumărate greutăți, poporul sovietic, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a construit societatea socialistă, a asigurat înaintarea statului sovietic pe calea progresului multilateral economic, social-politic, științific și cultural. Trăinicia orînduirii socialiste a fost verificată cu succes în anii de grele încercări ai Marelui Război de Apărare a Patriei. Purtînd greul războiului, aducînd contribuția hotărîtoare la zdrobirea fascismului — dușmanul popoarelor și civilizației — Uniunea Sovietică a cîștigat pentru totdeauna recunoștința întregii omeniri.

În cele cinci decenii care au trecut de la victoria Revoluției din Octombrie, U.R.S.S. s-a transformat într-o putere economică de prim rang, obținînd succese remarcabile în dezvoltarea industriei și agriculturii, în creșterea forțelor de producție și a nivelului de trai al oamenilor muncii, în progresul științei și tehnicii, în cucerirea Cosmosului. În prezent popoarele sovietice obțin succese de seamă în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XXIII-lea al P.C.U.S., în opera de construire a comunismului.

Poporul român se bucură din toată inima de marile realizări ale U.R.S.S., văzînd în ele o contribuție din cele mai însemnate la întărirea forței economice, politice și militare a sistemului mondial socialist, la creșterea influenței socialismului, la apărarea păcii în lume.

Acordăm o înaltă prețuire prieteniei frățești dintre popoarele noastre, prietenie cu vechi și bogate tradiții. Unite prin comunitatea de orînduiri sociale, prin țelurile luptei pentru triumful socialismului și comunismului, țările noastre înfăptuiesc o largă colaborare pe tărîm politic, economic, tehnico-științific, cultural; se extind legăturile frățești între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Avem ferma convingere că relațiile dintre partidele și țările noastre, bazate pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului socialist, se vor dezvolta continuu în interesul popoarelor român și sovietice, al unității țărilor socialiste și mișcării comuniste și muncitorești internaționale, al cauzei generale a socialismului și păcii.

La gloriosul jubileu al Marelui Octombrie, urăm din toată inima popoarelor sovietice noi și tot mai mari succese în măreața operă de construire a societății comuniste, în lupta pentru triumful cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

6 noiembrie 1967

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși,

Împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, cu masele muncitoare și forțele progresiste de pretutindeni, poporul român sărbătorește semicentenarul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — eveniment crucial în istoria universală. În urmă cu jumătate de secol, proletariatul, masele muncitoare din Rusia țaristă, sub conducerea încercată a partidului bolșevic, întemeiat de Lenin, pecetluiau soarta lumii vechi, a dominației burgheziei și moșierimii pe a șasea parte a globului terestru. Victoria revoluției, făurirea primului stat din lume al muncitorilor și țăranilor, au inaugurat procesul ireversibil al revoluțiilor proletare, al apariției și afirmării noii orînduiri, deschizînd întregii umanități perspectiva luminoasă a socialismului.

Revoluția din Octombrie a constituit o confirmare strălucită a vitalității ideilor lui Marx, Engels și Lenin, a capacității clasei muncitoare — cea mai înaintată forță a societății — de a conduce cu succes lupta maselor populare pentru înlăturarea nedreptății sociale și instaurarea unei orînduiri în care să domnească munca, egalitatea, libertatea.

Victoria dobîndită cu grele jertfe de proletariatul și masele asuprite din vechea Rusie a descătușat uriașele energii ale oamenilor muncii, le-a oferit posibilități și condiții noi de manifestare a inițiativelor și talentelor lor creatoare, dezvăluind astfel unul din izvoarele esențiale ale forței și superiorității socialismului față de orînduirile precedente.

Printr-o muncă entuziastă, plină de abnegație și spirit de sacrificiu, oamenii sovietici au apărat cuceririle revoluționare, au învins uriașele dificultăți care au rezultat din nivelul scăzut al forțelor de producție moștenite de la regimul țarist, precum și din ostilitatea imperialismului, greutățile generate de complexitatea problemelor făuririi noii orînduiri sociale. Popoarelor sovietice și partidului lor comunist le revine meritul istoric de a fi asigurat pentru prima oară în lume — mergînd pe căi neexplorate — victoria socialismului, îmbogățind astfel cu noi și valoroase concluzii teoria și practica revoluționară.

La baza dezvoltării multilaterale a statului sovietic s-a aflat politica de industrializare socialistă. Experiența Uniunii Sovietice, iar ulterior experiența altor țări socialiste, a demonstrat importanța esențială a industrializării pentru făurirea unei baze tehnice-materiale moderne, pentru ridicarea tuturor ramurilor economiei, întărirea independenței naționale și a capacității de apărare a țării, îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al maselor, asigurarea progresului general al societății.

Pe baza traducerii în viață a planului cooperatist-leninist, s-a rezolvat una din problemele esențiale ale construcției socialiste într-o țară cu o țărănime numeroasă — trecerea micilor gospodării țărănești pe făgașul socialismului. Agricultura sovietică a fost înzestrată cu o puternică bază tehnică.

Succesele repurtate în economie au constituit temelia creșterii bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc. Orînduirea socialistă a transpus în viață dreptul cetățenilor la muncă, odihnă și învățătură, a deschis larg în fața oamenilor muncii porțile științei și culturii. An de an au fost alocate fonduri considerabile pentru construcția de școli și universități, instituții de știință și artă, pentru lărgirea fondului de locuințe, pentru ocrotirea medicală și asistența socială.

Noua orînduire socială a trecut cu succes examenul greu al celui de-al doilea război mondial, dovedindu-și în mod strălucit trăinicia și invincibilitatea. Prin lupta lor

(Continuare în pag. a II-a)

CITIȚI ÎN PAG. III CUVÎNTAREA AMBASADORULUI U.R.S.S. LA BUCUREȘTI

DOCUMENTELE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

ÎN DEZBATERE

AVANTAJELE PROFILĂRII, SPECIALIZĂRII ȘI COOPERĂRII ÎNTREPRINDERILOR ÎN CADRUL CENTRALELOR INDUSTRIALE

Una dintre măsurile preconizate în proiectul de directive al Comitetului Central al P.C.R. în scopul perfecționării conducerii și planificării economiei naționale, este crearea centralelor industriale, ca unități economice autonome, coordonate și controlate de către ministerul de resort și organizate prin gruparea mai multor întreprinderi cu profil similar, sau din ramuri conexe.

De la început deci, se precizează că una dintre caracteristicile de bază ale unei centrale industriale este *profilul* ei, respectiv tipul de produse.

Noțiunea de profilare nu este nouă în industria statului nostru socialist. În trecut, au existat întreprinderi care făceau „de toate cîte puțin": locomotive, vagoane, lucrări de cazangerie, motoare cu ardere internă, mașini unelte etc. În asemenea condiții o organizare a producției pe baze cît de cît științifice, a unei producții rentabile, era greu de realizat. Numărul mare de produse și piese cu caracter foarte diferit, nu permitea organizarea unei fabricații raționale.

Rînd pe rînd, numărul de sortimente a fost redus, fiind limitat la mașini cu specific apropiat și acest lucru a permis o dezvoltare rapidă a întreprinderilor. Așa s-a întîmplat cu Uzina de autocamioane din Brașov, Uzina „Semănătoarea" din București și altele.

Un al doilea factor important în dezvoltarea uzinelor, este *specializarea*. Mașinile moderne au un mare număr de piese și accesorii asemănătoare din punct de vedere constructiv; astfel sînt: pistoanele, segmenții, supapele motoarelor cu ardere internă, echipamentele electrice (generatoare de curent, demaroare, relee de tensiune), diverse tipuri de garnituri, radiatoare, filtre, carburatoare etc.

Pînă acum 12 ani, Uzina „Tractorul" din Brașov executa singură majoritatea acestor piese și accesorii pentru uzul ei propriu.

Din momentul cînd fabricarea lor a fost organizată la alte uzine, profilate și specializate pentru cîte unul sau mai multe din aceste produ-

Ing. IULIAN CAZACU
Inginer șef la Uzina „Tractorul"-Brașov

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Dumitru Coliu a împlinit 60 de ani

Comitetul Central al Partidului Comunist Român a adresat tovarășului Dumitru Coliu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., următorul mesaj cu prilejul împlinirii vîrstei de 60 de ani:

DRAGĂ TOVARĂȘE COLIU,

Comitetul Central al partidului îți adresează calde felicitări cu prilejul împlinirii a 60 de ani de viață.

Depunînd o îndelungată activitate în mișcarea muncitorească din România, participînd la lupta revoluționară a clasei noastre muncitoare în anii ilegalității, iar după eliberarea țării îndeplinind sarcini de răspundere încredințate de partid, ai contribuit alături de activul partidului la lupta pentru instaurarea puterii populare, la opera de construire a socialismului în patria noastră.

Îți urăm, dragă tovarășe Coliu, din toată inima multă sănătate, fericire, viață îndelungată și noi succese în muncă.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

ȘEDINȚA SOLEMNĂ DE LA MOSCOVA

MOSCOVA 6. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: La 6 noiembrie, în Sala Congreselor din Kremlin, a avut loc ședința solemnă a Comitetului Orășenesc Moscova al P.C.U.S. și Sovietului Orășenesc Moscova de deputați ai oamenilor muncii, consacrată celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. La ședință au participat veterani ai Revoluției și ai celui de-al doilea război mondial, oameni ai muncii, oameni de știință și cultură, reprezentanți ai vieții publice.

În prezidiu au luat loc Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Nikolai Podgornii și alți conducători de partid și de stat sovietici. Împreună cu conducătorii altor delegații invitate la sărbătorirea semicentenarului, în prezidiu au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer. În sală se aflau ceilalți membri ai delegației de partid și guvernamnetale române și ai delegațiilor organizațiilor de masă și obștești din România invitate să ia parte la manifestările care se desfășoară în U.R.S.S. cu prilejul sărbătoririi celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La ședința solemnă a luat cuvîntul Alexei Kosîghin. El a declarat că jubileul Revoluției din Octombrie s-a transformat într-o sărbătoare strălucită a oamenilor sovietici, a popoarelor din țările socialismului, a întregii omeniri progresiste, a prilejuit o trecere în revistă impresionantă a cuceririlor și succeselor poporului sovietic și ale gloriosului său partid comunist. Răsturnarea puterii capitalului și instaurarea dictaturii proletariatului în Uniunea Sovietică, a spus el, a constituit o cucerire de însemnătate istorică mondială a partidului nostru și a maselor revoluționare din patria noastră.

Cel mai important rezultat al luptei și muncii pline de abnegație a muncitorilor, țăranilor și intelectualității sovietice constă în victoria deplină, definitivă a socialismului, în construirea cu succes a societății comuniste. Una din

(Continuare în pag. a II-a)

DELEGAȚIA ROMÂNĂ CONDUSĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A DEPUS O COROANĂ DE FLORI LA MAUSOLEUL LUI LENIN

MOSCOVA 6. — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu transmite: Delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a depus la 6 noiembrie o coroană de flori la Mausoleul lui V. I. Lenin.

Membrii delegației au depus, de asemenea, o coroană de flori la Mormîntul soldatului necunoscut de lîngă zidul Kremlinului.

SEMICENTENARUL MARII REVOLUŢII

VIZITA DELEGAŢIEI ROMÂNE LA UZINA DE RULMENŢI Nr. 1 DIN MOSCOVA

MOSCOVA 5. Corespondenţii noştri la Moscova, S. Podină şi N. Cristoloveanu, transmit: Delegaţia de partid şi guvernamentală a Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al C.C. al P.C.R, care participă la manifestările prilejuite de sărbătorirea semicentenarului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, a vizitat duminică dimineaţa Uzina de rulmenţi nr. 1 din Moscova.

Oaspeţii români au fost însoţiţi de A. I. Pelşe, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., de N. A. Tihonov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membru al C.C. al P.C.U.S., şi de alte persoane oficiale.

La sediul administrativ al uzinei, A. A. Gromov, directorul general al întreprinderii, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., membru al conducerii centrale a Asociaţiei de prietenie sovieto-române, a făcut un scurt istoric al dezvoltării acestei unităţi industriale şi a vorbit despre principalele preocupări ale colectivului de muncitori, tehnicieni, şi specialişti de aici.

Conducătorii de partid şi de stat români au vizitat apoi secţia a doua automatizată, secţia de controlare a calităţii bilelor de rulmenţi şi secţia maşinilor electronice de calcul.

În dimineaţa aceleiaşi zile, uzina a fost vizitată de către delegaţiile Partidului Comunist din Germania şi Partidului Comunist din Ceylon.

În continuare, în una din halele uzinei a avut loc un miting. În prezidiu au luat loc tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Ion Gheorghe Maurer, precum şi ceilalţi membri ai delegaţiei române. În prezidiu se aflau, de asemenea, membrii celor două delegaţii.

Deschizînd mitingul, secretarul comitetului de partid din uzină, P. Z. Sorokin, în numele colectivului de oameni ai muncii din întreprindere, a salutat pe membrii delegaţiei de partid şi guvernamentale române şi pe ceilalţi oaspeţi.

Primit cu vii aplauze, a luat cuvîntul tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România.

În cuvîntul său, directorul general al uzinei, A. A. Gromov, s-a referit la succesele obţinute de colectivul acesteia în întîmpinarea aniversării semicentenarului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

În continuarea mitingului au luat cuvîntul Wily Mohn, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Comunist din Germania, şi Peter Keineman, secretar general al C.C. al Partidului Comunist din Ceylon.

După terminarea mitingului, în cadrul unei scurte întîlniri în pavilionul administrativ al uzinei, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU **mulţumind muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor întreprinderii pentru primirea făcută delegaţiei de partid şi guvernamentale române, a felicitat călduros întregul colectiv pentru realizările obţinute — care sînt o expresie a dezvoltării întregii ţări, sub conducerea P.C.U.S. — şi le-a urat noi izbînzi în activitatea pe care o desfăşoară în rindurile constructorilor comunismului din Uniunea Sovietică.**

ŞEDINŢA SOLEMNĂ DE LA MOSCOVA

(Urmare din pag. I)

cele mai mari cuceriri ale Revoluţiei din Octombrie este înlăturarea asupririi şi inegalităţii naţionale din U.R.S.S., stabilirea de relaţii de prietenie şi frăţie între toate popoarele statului sovietic.

Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. a declarat apoi că socialismul a demonstrat în practică a fi o orînduire socială înaintată, asigură dezvoltarea impetuoasă şi multilaterală a forţelor de producţie, pune în slujba poporului toate cuceririle culturii materiale şi spirituale, creează condiţiile pentru participarea activă a oamenilor muncii în toate sferele activităţii sociale, pentru adevărata înflorire a personalităţii umane, transformă pe oamenii muncii în adevăraţi stăpîni ai ţării şi soartei lor. În aceasta constă uriaşa superioritate a socialismului asupra capitalismului.

Creşterea puterii ţării noastre, a întregii comunităţi socialiste are o însemnătate hotărîtoare pentru schimbarea pe mai departe a raportului de forţe pe arena internaţională, în folosul socialismului şi crearea condiţiilor favorabile construirii comunismului, luptei popoarelor pentru eliberare naţională şi progres social, a spus Alexei Kosîghin. Apoi, el a subliniat: toţi oamenii de pe pămînt, cărora le este scumpă pacea, pot fi siguri că statul sovietic va sta neclintit de pază păcii.

Poporul sovietic este ferm hotărît ca sub conducerea partidului comunist să îndeplinească pînă la capăt misiunea ce şi-a asumat-o — construirea societăţii comuniste, a spus A. Kosîghin. Avem tot ce ne trebuie pentru construirea societăţii comuniste.

Vorbitorul a relevat că P.C.U.S. consideră construirea comunismului în Uniunea Sovietică ca sarcina internaţionalistă cea mai importantă a poporului sovietic, sarcină care corespunde nu numai intereselor sale ci şi intereselor întregului sistem socialist mondial, intereselor clasei muncitoare şi oamenilor muncii din lumea întreagă.

În încheierea cuvîntării sale, vorbitorul a adresat felicitări locuitorilor Moscovei în legătură cu decorarea capitalei cu „Ordinul Revoluţiei din Octombrie". El a felicitat pe oamenii muncii din Moscova care s-au aflat întotdeauna în primele rînduri ale luptătorilor pentru socialism.

Nikolai Podgornii, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a dat apoi citire decretului prin care oraşului Moscova i s-a decernat Ordinul „Revoluţiei din Octombrie".

Au luat, de asemenea, cuvîntul: Lidia Fotieva, membru al P.C.U.S. din anul 1904, Louis Saillant, secretar general al F.S.M., Kostas Kolianis, prim-secretar al C.C. al P.C. din Grecia, Franz Muhri, preşedintele P.C. din Austria, Alvaro Cunhal, secretar-general al P.C. din Portugalia, Laurie Aaron, secretar naţional al P.C. din Australia, Haled Bagdaş, secretar general al C.C. al P.C. din Siria, Ernest Burnelle, preşedintele P.C. din Belgia, Gilberto Vieira, secretar general al C.C. al P.C. din Columbia, Agostino Netto, preşedintele Partidului Mişcarea Populară pentru eliberarea Angolei, John Marx, preşedintele Partidului Comunist din Africa de sud, Orestes Ghioldi, secretar al C.C. al P.C. din Argentina, Pedro Saad, secretar general al P.C. al Ecuador, S. A. Vikremasinghe, preşedinte al C.C. al P.C. din Ceylon, Ezekias Papaioannu, secretar general al Partidului Progresist al oamenilor muncii din Cipru, Amilcar Cabral, secretar general al Partidului African al Independenţei Guineei portugheze şi Insulelor Capului Verde, Knud Jespersen, preşedintele P.C. din Danemarca.

Şedinţa solemnă a luat sfîrşit prin intonarea Internaţionalei.

ÎNTÎLNIREA COSMONAUTULUI PAVEL POPOVICI CU TINERII BUCUREŞTENI

Duminică seara, cosmonautul sovietic Pavel Popovici s-a întîlnit, la Casa de cultură a studenţilor din Capitală, cu tineri bucureşteni. A luat cuvîntul cu acest prilej tov. Vasile Nicolcioiu, secretar al C.C. al U.T.C.

Cosmonautul sovietic a relatat momente din pregătirea cosmonauţilor sovietici, episoade din zborul său orbital. În continuare, el a răspuns numeroaselor întrebări pe care i le-au adresat cei prezenţi.

TELEGRAMĂ

Cu ocazia celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a trimis o telegramă de felicitare ministrului afacerilor externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, A. A. Gromiko.

SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII DE ORDINE ŞI MEDALII ALE U.R.S.S.

Cu prilejul semicentenarului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, prin Decret al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au fost decoraţi cu ordine şi medalii ale U.R.S.S., 240 cetăţeni ai Republicii Socialiste România, participanţi la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, care s-au distins în lupta pentru apărarea puterii sovietice în anii 1917—1922. Printre cele 38 de persoane din ţările socialiste care au fost decorate cu „Ordinul Lenin" se numără tovarăşii Ioan Crişan, Mihali Fekete, Andrei Moga, Constantin Pîrvulescu şi Enache Zamfir. Ceilalţi cetăţeni români decoraţi au primit ordinele „Drapelul Roşu" şi „Steaua Roşie", precum şi medaliile „Pentru vitejie" şi „Pentru merite în luptă".

Luni la amiază, la Ambasada Uniunii Sovietice din Bucureşti a avut loc solemnitatea înmînării de ordine şi medalii ale U.R.S.S., unui număr de 64 cetăţeni ai ţării noastre.

La solemnitate au luat parte tovarăşii Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea şi Virgil Trofin, secretari ai C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., şefi de secţie la C.C. al P.C.R., membri ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, ai unor instituţii centrale şi organizaţii obşteşti.

După citirea Decretului, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, A. V. Basov, a înmînat înaltele decoraţii, şi felicitînd călduros pe cei distinşi, a subliniat că ele reprezintă o expresie vie a sentimentelor de adînc respect şi de recunoştinţă pe care partidul şi întregul popor sovietic le au faţă de glorioşii participanţi români la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, apărători eroici ai cuceririlor puterii sovietice. Cei decoraţi au fost de asemenea felicitaţi de cosmonautul sovietic Pavel Popovici, prezent la solemnitate.

Luînd cuvîntul în numele celor decoraţi, tovarăşul Iorgu Vasile Georgescu a mulţumit pentru înaltele distincţii conferite.

★

Tovarăşii Constantin Pîrvulescu şi Enache Zamfir, care se află în prezent la Moscova, pentru a participa la festivităţile consacrate aniversării semicentenarului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, au primit „Ordinul Lenin" în cadrul unei solemnităţi care a avut loc la Kremlin în ziua de 5 noiembrie.

★

În cursul dimineţii, un grup de veterani români, participanţi la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, a vizitat Expoziţia industrial-comercială a U.R.S.S. la Bucureşti. Oaspeţii români au fost salutaţi cu căldură de V. M. Lepeoşkin, directorul expoziţiei, de reprezentanţi ai Ambasadei Uniunii Sovietice şi de pionieri sovietici.

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica

(Urmare din pag. I)

eroică şi înaltul spirit de sacrificiu, popoarele sovietice au adus contribuţia hotărîtoare la zdrobirea Germaniei naziste, la salvarea civilizaţiei mondiale de barbaria hitlerismului, cîştigînd recunoştinţa tuturor celor cărora le sînt scumpe idealurile progresului şi democraţiei, libertăţii, independenţei şi păcii popoarelor.

În anii postbelici, în pofida uriaşelor pierderi şi distrugeri suferite, poporul sovietic, mobilizîndu-şi toate forţele şi energiile, a reuşit să înlăture rănile pricinuite de război; economia a atins, într-o perioadă scurtă, nivelul antebelic, au fost create condiţii pentru obţinerea unor noi victorii în dezvoltarea economiei şi culturii.

La 50 de ani de la Revoluţia din Octombrie, Uniunea Sovietică se prezintă ca o mare putere economică, politică şi militară. Dînd aproape o cincime din producţia industrială mondială, ea ocupă în prezent al doilea loc în lume şi primul în Europa în rîndul statelor industriale dezvoltate.

Pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice au apărut noi centre industriale, s-au înălţat mii de fabrici, uzine, centrale electrice, au fost create ramuri noi ale industriei şi tehnicii moderne. O dezvoltare continuă cunosc, de asemenea, celelalte ramuri ale economiei naţionale.

De o înaltă apreciere se bucură realizările remarcabile ale oamenilor de ştiinţă sovietici în domenii hotărîtoare ale progresului tehnico-ştiinţific modial — în energetică şi construcţii hidrotehnice, în construcţia de rachete şi în astronautică, în cercetarea cosmosului, în folosirea energiei nucleare. Asemenea realizări ca lansarea primului satelit al pămîntului şi a primului om în Cosmos, aşezarea lină pe planeta Venus a staţiei automate „Venus—4", precum şi recenta experienţă reuşită de joncţiune automată a unor sateliţi aflaţi pe orbită, reprezintă succese strălucite ale ştiinţei şi tehnicii sovietice, dovadă a forţei creatoare a socialismului, a perspectivelor pe care acesta le oferă materializării celor mai îndrăzneţe visuri ale omenirii.

Desfăşurînd o amplă activitate constructivă, poporul sovietic înfăptuieşte în prezent programul elaborat de Congresul al XXIII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru construirea societăţii comuniste, pentru ridicarea continuă a ţării pe noi culmi ale progresului.

Poporul român, se bucură din toată inima de marile realizări obţinute de Uniunea Sovietică, văzînd în acestea o contribuţie de însemnătate deosebită la întărirea sistemului mondial socialist, la creşterea influenţei şi prestigiului socialismului în lume, la consolidarea forţelor antiimperialiste de pretutindeni, la lupta pentru triumful cauzei păcii.

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, comuniştii din România, întregul nostru partid şi popor adresează Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, popoarelor sovietice, cele mai calde felicitări şi salutul lor frăţesc.

Avîntul revoluţionar din numeroase ţări, generat şi amplificat de ascuţirea contradicţiilor economice, sociale şi politice interne, de gravele consecinţe ale primului război mondial, a găsit în victoria celei dintîi revoluţii socialiste din lume un puternic factor stimulator. Răsunînd ca o înflăcărată chemare la luptă pentru idealurile eliberării sociale şi naţionale, ideile lui Octombrie au însufleţit pe cei exploataţi şi asupriţi, forţele democratice şi progresiste de pe toate continentele. Revoluţiile proletare şi intensificarea acţiunilor muncitoreşti dintr-o serie de ţări capitaliste, revoltele anticolonialiste ce au avut loc în Asia, zguduiau edificiul lumii vechi. Lupta pentru revendicări economice şi politice, împletită cu o profundă acţiune de clarificare ideologică, reflecta maturizarea continuă a mişcării muncitoreşti.

În faţa atacului furibund al reacţiunii interne şi al intervenţioniştilor imperialişti, care urmăreau sugrumarea în faşă a tinerei puteri sovietice, clasa muncitoare internaţională, opinia publică progresistă mondială s-au ridicat cu vigoare în sprijinul cuceririlor Marelui Octombrie. Valul de greve şi demonstraţii, trimiterea de ajutoare materiale, participarea luptătorilor şi unităţilor organizate ale muncitorilor din multe ţări, alături de Armata Roşie, la apărarea cuceririlor revoluţiei, acţiunile de sabotare a transportului de arme şi echipament destinat forţelor contrarevoluţionare, erau tot atîtea manifestări ale solidarităţii active a proletariatului internaţional cu fraţii săi de clasă din Rusia.

Revoluţia socialistă rusă victorioasă a avut un larg şi profund ecou în România. Purtătoare a unor bogate tradiţii de luptă de peste o jumătate de veac şi aflată în plină efervescenţă revoluţionară, mişcarea muncitorească şi socialistă din ţara noastră a salutat cu deosebită căldură evenimentele din Rusia. Muncitorimea, cercurile democratice şi progresiste, reprezentanţi de vază ai intelectualităţii şi-au manifestat simpatia şi sprijinul faţă de Revoluţia din Octombrie. Lozinca „Jos mîinile de pe Rusia Sovietică!" a devenit una din cele mai populare în rîndurile maselor muncitoare. În numele acestei solidarităţi au avut loc la Bucureşti şi în celelalte centre ale ţării greve, demonstraţii şi alte acţiuni de protest, care îmbinau revendicările economice şi politice ale proletariatului cu afirmarea hotărîtă a spiritului său internaţionalist de sprijinire şi apărare a revoluţiei ruse. În 1918, Partidul Socialist din România declara că „este solidar cu Partidul Comunist Rus şi cu toate partidele socialiste revoluţionare din lumea întreagă".

Mulţi dintre fiii poporului român aflaţi în acea perioadă în Rusia, s-au constituit în formaţiuni militare revoluţionare proprii, s-au încadrat în unităţile internaţionale, precum şi în rîndurile Armatei Roşii, participînd la apărarea puterii sovietice. Revoluţionarii români au luptat cu vitejie pentru cauza socialismului, la Odessa, Poltava, Astrahan, Harkov, Kerson, Mirgorod, Cerkassi, Vinniţa, Samara şi în alte centre din Rusia, ajungînd pînă la Omsk şi Irkutsk. De partea revoluţiei s-au situat şi marinarii răsculaţi de pe navele flotei române din Marea Neagră. Toate aceste acţiuni au înscris pagini luminoase de internaţionalism proletar, reprezentînd o manifestare vie şi emoţionantă a prieteniei româno-sovietice.

O înaltă cinstire a solidarităţii internaţioniste a poporului român cu Revoluţia din Octombrie o reprezintă recenta decorare cu ordine şi medalii ale Uniunii Sovietice a unui număr mare de revoluţionari români care au luptat cu arma în mînă pentru apărarea puterii sovietice.

Dezvoltarea acestei prietenii avea să constituie o trăsătură permanentă a activităţii Partidului Comunist Român care, chiar la primul său Congres din mai 1921, în moţiunea „Pentru proletariatul rus", îşi exprima solidaritatea profundă cu munca şi lupta revoluţionară a clasei muncitoare din Rusia. În anii cînd partidul a fost obligat de forţele reacţionare să-şi desfăşoare activitatea în ilegalitate, comuniştii, înfruntînd teroarea aparatului represiv al regimului burghezo-moşieresc, în lupta pentru interesele fundamentale ale maselor muncitoare din România, pentru triumful idealurilor socialiste, au popularizat în rîndurile poporului român realizările Uniunii Sovietice, au militat pentru o politică de pace şi prietenie cu ţara vecină de la răsărit.

Pentru prietenia dintre România şi Uniunea Sovietică pentru raporturi de bună vecinătate, inclusiv pentru acorduri de asistenţă mutuală, s-au pronunţat cercurile democratice şi progresiste, precum şi oameni politici burghezi cu vederi realiste. Personalităţi eminente ale ştiinţei, literaturii şi artei româneşti şi-au manifestat simpatia faţă de Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, participînd la activitatea organizaţiilor „Amicii U.R.S.S." şi „Societatea pentru întreţinerea raporturilor culturale dintre România şi Uniunea Sovietică".

Ideea prieteniei româno-sovietice a fost prezentă în întreaga acţiune desfăşurată de mişcarea patriotică, de rezistenţă naţională, condusă de comunişti, în anii întunecaţi ai dictaturii antonesciene. Înfăptuind, sub conducerea partidului comunist, insurecţia armată la 23 August 1944, poporul român şi-a adus întreaga contribuţie la războiul antifascist, participînd cu forţele sale armate şi cu eforturile întregii economii naţionale alături de ţările coaliţiei antihitleriste. Solidaritatea frăţească între poporul român şi popoarele Uniunii Sovietice s-a cimentat în lupta dusă cot la cot de ostaşii români şi sovietici împotriva hitlerismului, prin sîngele vărsat în comun pentru eliberarea teritoriului ţării noastre, apoi dincolo de hotarele patriei, pe teritoriul Ungariei şi Cehoslovaciei, pînă la obţinerea victoriei finale împotriva fascismului. Prietenia româno-sovietică a căpătat un conţinut mai bogat, în noile condiţii, cînd poporul român, în frunte cu partidul său marxist-leninist, şi-a luat soarta în propriile mîini.

Între România socialistă şi Uniunea Sovietică, între Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, între popoarele noastre s-au statornicit şi se dezvoltă continuu legături trainice de prietenie şi alianţă frăţească. An de an s-a întărit colaborarea multilaterală dintre cele două ţări, schimburile economice, comerciale şi tehnico-ştiinţifice au cunoscut o linie ascendentă. În cuvîntul de salut pronunţat la şedinţa solemnă comună a C.C. al P.C.U.S. şi a Sovietelor Supreme ale U.R.S.S. şi R.S.F.S.R., tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al C.C. al P. C. R., conducătorul delegaţiei noastre de partid şi guvernamentale la cea de-a 50-a aniversare a Marelui Octombrie, dînd glas sentimentelor întregului nostru partid şi popor, a exprimat „ferma convingere că şi în viitor relaţiile de prietenie şi colaborare tovărăşească dintre România şi Uniunea Sovietică, dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, vor cunoaşte o dezvoltare continuă, în interesul popoarelor noastre, al întăririi sistemului mondial socialist, în interesul păcii în întreaga lume".

În ultimele cinci decenii, ideile marxism-leninismului, sub steagul cărora a izbîndit Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, s-au transformat într-o uriaşă forţă materială, cucerind minţile şi inimile maselor largi, exercitînd o influenţă tot mai mare asupra dezvoltării contemporane.

Ceea ce caracterizează în primul rînd conţinutul epocii inaugurate în Octombrie 1917 este procesul istoric de trecere a popoarelor la socialism, expresie a cerinţelor obiective, legice care guvernează evoluţia societăţii omeneşti. Ca rezultat al luptei revoluţionare desfăşurate de popoare, sub conducerea partidelor comuniste, socialismul s-a transformat într-un sistem mondial, cuprinzînd 14 ţări din Europa, Asia şi America Latină, în care trăieşte peste o treime din populaţia planetei noastre. Aceasta a constituit o grea lovitură dată imperialismului, a creat condiţii incomparabil mai favorabile luptei popoarelor pentru eliberarea socială şi naţională, a adus într-o etapă calitativ superioară întregul proces revoluţionar mondial.

Experienţa Revoluţiei din Octombrie, a formării şi dezvoltării ţărilor socialiste a constituit o elocventă confirmare a învăţăturii marxist-leniniste cu privire la legile obiective ale revoluţiei şi construcţiei socialiste. Ea a demonstrat, totodată, inevitabilitatea unei diversificări tot mai mari — pe măsura trecerii a noi popoare pe calea socialismului — a formelor şi mijloacelor de transformare revoluţionară a societăţii. Ca urmare a experienţei acumulate de fiecare partid, teoria şi practica mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale s-au îmbogăţit considerabil, reliefînd caracterul creator, veşnic viu, al învăţăturii marxist-leniniste.

Deşi în marea lor majoritate au pornit de la un nivel economic coborît, ţările socialiste au repurtat victorii însemnate în dezvoltarea forţelor de producţie şi în transformarea relaţiilor sociale, în înflorirea ştiinţei şi culturii, în îmbunătăţirea nivelului de trai al popoarelor. Aceste victorii dezvoltă şi întăresc sistemul mondial socialist, contribuie în măsură hotărîtoare la creşterea influenţei ideilor socialismului în întreaga lume, la consolidarea forţelor progresului, democraţiei şi păcii.

Prin lupta sa revoluţionară şi munca plină de entuziasm, sub conducerea partidului nostru comunist, poporul român a făcut să triumfe socialismul în patria noastră. Aceasta a dat un impuls fără precedent dezvoltării întregii vieţi social-economice şi politice. Aplicînd creator marxism-leninismul la condiţiile concret-istorice ale ţării, ţinînd seama de necesităţile fiecărei etape şi de acţiunea legilor obiective ale noii societăţi, Partidul Comunist Român a pus în centrul operei de construcţie socialistă dezvoltarea forţelor de producţie pe calea industrializării. Ca urmare, în economia naţională s-au produs schimbări radicale, industria devenind ramură conducătoare. A dat pe deplin roade politica de transformare socialistă a satului. În acest fel, în România s-a statornicit o economie socialistă unitară. Cunosc o continuă înflorire ştiinţa şi cultura. Creşte permanent nivelul de trai al oamenilor muncii.

Rezultatele obţinute în industrie şi agricultură în toate domeniile vieţii materiale şi spirituale, confirmă pe deplin justeţea liniei politice promovată de partidul nostru şi demonstrează încă o dată că opera de construire a socialismului este rezultatul eforturilor creatoare ale maselor populare, ale muncii fiecărui popor, ale conducerii sale de către partidul revoluţionar al clasei muncitoare.

Este un izvor de profundă satisfacţie şi bucurie pentru noi faptul că, prin munca plină de dăruire a poporului, hotărîrile celui de-al IX-lea Congres al Partidului nostru se îndeplinesc cu succes, pe întreg cuprinsul patriei prind viaţă obiectivele stabilite în actualul cincinal de dezvoltare a economiei naţionale.

Conducerea partidului nostru se preocupă în mod susţinut de mobilizarea tuturor resurselor şi posibilităţilor materiale şi umane ale ţării, de stimularea capacităţii creatoare a celor ce muncesc, de perfecţionarea conducerii, organizării şi desfăşurării întregii vieţi economice, sociale şi politice, corespunzător cerinţelor noii etape a construcţiei socialismului. O puternică ilustrare a acestor preocupări o constituie documentele recentei plenare a Comitetului Central al partidului, aflate în prezent în dezbaterea întregului popor, care vor fi supuse aprobării Conferinţei Naţionale a Partidului Comunist Român.

Întreaga activitate a partidului nostru izvorăşte din convingerea că întărirea şi înflorirea Republicii Socialiste România constituie o îndatorire patriotică şi, totodată, o îndatorire internaţionalistă de mare răspundere, contribuie la creşterea prestigiului socialismului în lume, la întărirea forţelor progresiste antiimperialiste.

În actualul stadiu de evoluţie a omenirii, cînd popoarele îşi afirmă cu putere voinţa de a accelera progresul în toate domeniile de activitate, cînd în lume există ţări cu sisteme social-politice diferite, exemplul oferit de ţările care construiesc socialismul, modul în care naţiunile socialiste soluţionează problemele lor proprii prezintă o însemnătate deosebită.

Socialismul asigură afirmarea deplină a însuşirilor şi personalităţii fiecărei naţiuni, creează condiţii pentru dezvoltarea liberă şi nestînjenită a popoarelor, pentru valorificarea tuturor potenţelor lor materiale şi spirituale. Succesul construcţiei socialiste este condiţionat în mod hotărîtor tocmai de aplicarea cît mai potrivită a principiilor marxism-leninismului la condiţiile concret-istorice ale fiecărei ţări, ţinînd seama de particularităţile specifice şi tradiţiile proprii, ceea ce corespunde sarcinii înfloririi fiecărei naţiuni socialiste cît şi intereselor întăririi sistemului socialist mondial, forţelor progresului şi păcii.

O mare înrîurire asupra oamenilor muncii din ţările capitaliste, asupra luptei popoarelor pentru cîştigarea şi consolidarea independenţei naţionale exercită noul tip de relaţii stabilite între ţările socialiste, relaţii întemeiate pe principiile colaborării frăţeşti şi ale internaţionalismului socialist, ale respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, ale egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc, relaţii radical opuse celor existente în societatea bazată pe asuprire şi exploatare. Apărute pentru prima oară în istorie, aceste relaţii se dezvoltă şi se perfecţionează neîncetat în procesul întăririi continue a colaborării multilaterale dintre ţările socialiste. Popoarele ţărilor capitaliste, cele recent eliberate de sub jugul colonialist, şi care luptă pentru consolidarea independenţei lor naţionale, pentru progres, prosperitate şi pace, văd în ţările socialiste, în consolidarea unităţii acestora, un puternic sprijin material şi moral pentru propria cauză.

Dezvoltarea cu succes a forţelor socialismului, şi în primul rînd a ţărilor socialiste, rolul din ce în ce mai important al clasei muncitoare, al partidelor comuniste în evoluţia lumii moderne, avîntul luptei popoarelor împotriva dominaţiei coloniale, a imperialismului şi neocolonialismului, amploarea mişcărilor democratice şi progresiste internaţionale — toate acestea fac ca forţele socialiste, democratice, antiimperialiste să influenţeze într-o măsură tot mai mare procesul dezvoltării istorice.

Evoluţia evenimentelor în deceniile care au trecut de la victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie pune în lumină schimbările survenite în raportul de forţe pe arena mondială în favoarea socialismului, democraţiei şi păcii, rolul crescînd al maselor populare în determinarea mersului istoriei. Niciodată în decursul ultimilor 50 de ani, forţele care militează pentru libertate şi independenţă, pentru pace şi progres social, n-au fost mai puternice ca în zilele noastre; niciodată voinţa popoarelor de a se dezvolta în mod de sine stătător, de a-şi consacra toate energiile făuririi unei vieţi mai bune, în condiţii de securitate şi respect reciproc, de egalitate şi colaborare între naţiuni nu s-a manifestat cu o vigoare mai mare ca astăzi.

Încercînd să stăvilească înaintarea omenirii spre socialism, să înăbuşe lupta de eliberare naţională, imperialismul, şi în primul rînd imperialismul din S.U.A., atentează la libertatea şi independenţa popoarelor, se amestecă în treburile interne ale altor ţări, recurge la intervenţii armate şi agresiuni făţişe, pentru a răsturna guverne democratice şi a impune regimuri reacţionare, duce o politică de acaparare a economiilor ţărilor în curs de dezvoltare, urmărind să-şi impună dominaţia sa. Toate aceste acţiuni neocolonialiste ale imperialismului contemporan pun în pericol pacea mondială. O expresie brutală a politicii agresive a imperialismului este războiul dus de Statele Unite ale Americii împotriva eroicului popor vietnamez. România consideră necesar să se pună capăt imediat şi necondiţionat bombardamentelor americane asupra Republicii Democrate Vietnam — stat socialist, liber şi suveran — să înceteze agresiunea împotriva Vietnamului; poporul vietnamez să fie lăsat să-şi hotărască singur soarta, potrivit intereselor şi năzuinţelor sale. Poporul român este hotărît să acorde şi în viitor poporului vietnamez întregul său sprijin pînă la izbînda definitivă asupra agresorilor.

Opinia publică manifestă o profundă îngrijorare faţă de evoluţia evnimentelor în Orientul Apropiat. Partidul şi statul nostru apreciază că pentru reglementarea situaţiei în această regiune geografică, este necesară retragerea trupelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, soluţionarea problemelor litigioase, inclusiv cea a refugiaţilor arabi, pornind de la recunoaşterea realităţilor create ca urmare a dezvoltării lumii postbelice şi corespunzător intereselor tuturor popoarelor şi statelor din această zonă, corespunzător cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale.

Partidul Comunist Român, întregul nostru popor, îşi manifestă deplina lor solidaritate cu lupta clasei muncitoare internaţionale, cu mişcarea de eliberare naţională, cu lupta forţelor revoluţionare şi progresiste din întreaga lume împotriva imperialismului, pentru pace, democraţie şi socialism.

Punînd în centrul politicii sale externe prietenie şi alianţa cu ţările socialiste, Republica Socialistă România dezvoltă, în acelaşi timp, relaţiile cu toate ţările lumii, indiferent de orînduirea lor social-politică. Ţara noastră consideră că o importanţă deosebită pentru pacea în Europa şi în lume o au înfăptuirea securităţii europene, normalizarea relaţiilor dintre statele continentului.

În condiţiile actuale, cînd acţiunile agresive ale imperialismului pericliteză securitatea popoarelor, este imperios necesară unirea strînsă a tuturor forţelor antiimperialiste.

Partidul nostru va depune şi în viitor toate eforturile pentru întărirea unităţii şi coeziunii sistemului mondial socialist, a mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale — factor hotărîtor în lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru progresul şi pacea omenirii.

Dragi tovarăşi,

Aniversarea Marelui Octombrie, numeroasele manifestări de cinstire a acestui glorios eveniment din istoria omenirii, care s-au desfăşurat în întreaga ţară, constituie o nouă afirmare a prieteniei frăţeşti dintre popoarele României şi Uniunii Sovietice. Cu prilejul jubileului Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, urăm comuniştilor sovietici, clasei muncitoare, ţărănimii, intelectualităţii, întregului popor sovietic să obţină noi şi tot mai însemnate succese în munca pentru construirea comunismului, pentru prosperitatea, înflorirea şi progresul continuu al Uniunii Sovietice, în lupta pentru triumful cauzei comunismului, al prieteniei şi păcii între popoare.

Trăiască a 50-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

Trăiască popoarele Uniunii Sovietice şi călăuza lor încercată pe drumul construirii comunismului — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!

Trăiască prietenia frăţească româno-sovietică!

Trăiască unitatea ţărilor socialiste şi a mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale!

Trăiască pacea în întreaga lume!

SEMICENTENARUL MARII REVOLUȚII

Cuvîntarea ambasadorului U.R.S.S. la București

Dragi tovarăși, prieteni,

Permiteți-mi, înainte de toate, să vă exprim mulțumiri cordiale pentru posibilitatea oferită de a lua cuvîntul la adunarea festivă de astăzi consacrată jubileului semicentenarului Revoluției din Octombrie.

Permiteți-mi, de asemenea, dragi tovarăși, ca folosindu-mă de acest prilej să vă transmit în numele poporului sovietic de multe milioane, dv., și prin dv. tuturor oamenilor muncii din România socialistă, un cordial salut frățesc și sincere urări de noi succese în desăvîrșirea construcției socialiste.

În aceste zile oamenii muncii din U.R.S.S., într-o atmosferă de neobișnuit avînt politic, de entuziasm în muncă și nețărmurită bucurie sărbătoresc în mod solemn cea de-a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Împreună cu popoarele Uniunii Sovietice, această dată glorioasă o marchează și poporul frate român, popoarele celorlalte țări socialiste, mișcarea comunistă și muncitorească mondială, întreaga omenire înaintată, întreaga lume progresistă.

După cum știți la Moscova, în zilele de 3 și 4 noiembrie, la ședința solemnă comună a C.C. al P.C.U.S., a Sovietelor Supreme ale U.R.S.S. și R.S.F.S.R. consacrată jubileului Revoluției din Octombrie, au participat reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești, precum și ai unor alte partide din 95 de țări ale lumii.

Tovarăși,

Acum 50 de ani, muncitorii și țăranii din Rusia, sub conducerea partidului leninist al bolșevicilor, au răsturnat odiosul regim țarist, au zdrobit orînduirea bazată pe exploatare a moșierilor și capitaliștilor și au creat un nou tip de stat — Republica Socialistă a Sovietelor.

Revoluția din Octombrie a marcat începutul unei noi epoci în istoria mondială, a deschis era prăbușirii capitalismului, a orientat destinele popoarelor spre socialism.

În cei 50 de ani care au trecut, cauza Revoluției din Octombrie a fost verificată multilateral de istorie, a demonstrat întreaga ei forță de neînfrînt, însemnătatea mereu actuală a ideilor marxism-leninismului, atît pentru țara noastră cît și pentru popoarele întregii lumi. Cauza Marelui Octombrie trăiește și triumfă în victoria socialismului și în realizările obținute în opera de construire a comunismului în U.R.S.S., în dezvoltarea sistemului socialist mondial, în puternicul avînt al mișcării muncitorești din țările capitaliste, în succesele mișcării de eliberare națională.

Marxism-leninismul a cucerit gîndirea a sute de milioane de oameni de pe pămînt, mișcarea comunistă s-a transformat în cea mai influentă forță politică a contemporaneității. Toate acestea sînt rezultatul dezvoltării istorice, rezultatul înnoirii revoluționare a lumii, începute de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Tovarăși,

Marcînd cea mai luminoasă sărbătoare, jubileul Marelui Octombrie, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, poporul sovietic fac cu mîndrie bilanțul activității lor, relevă semnificația drumului parcurs care nu a fost de loc ușor. Tînăra Republică Sovietică a trecut prin încercările războiului civil, în cursul căruia cele mai reacționare forțe ale burgheziei și moșierimii ruse, în alianță cu numeroși intervenționiști străini, încercau să răstoarne noua orînduire născută de Revoluția din Octombrie, să înece revoluția în sîngele terorii. Masele muncitoare din Rusia s-au ridicat cu hotărîre la luptă pentru puterea sovietică, pentru libertate și un viitor comunist. În războiul civil s-a întărit și mai mult alianța de luptă a muncitorilor și țăranilor, alianța tuturor popoarelor eliberate de revoluție.

În lupta grea împotriva forțelor armate ale imperialismului și albgardiștilor, muncitorii și țăranii sovietici s-au bucurat de sprijinul frățesc al proletariatului internațional, al oamenilor muncii din lumea întreagă.

Pe fronturile războiului civil, în rîndurile Armatei Roșii, au luptat unguri și polonezi, sîrbi și bulgari, cehi și români, germani și finlandezi, reprezentanți ai altor popoare. Îmi face o deosebită plăcere să relev astăzi că prin Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 28 octombrie 1967, un mare grup de internaționaliști români, care au apărat cu arma în mînă puterea sovietică în Rusia, au fost decorați în ajunul celei de-a 50-a aniversări a Marelui Octombrie cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice. Cu ordinul Lenin, cea mai înaltă distincție a statului sovietic, au fost decorați tovarășii Enache Zamfir, Ioan Crișan, Andrei Moga, Constantin Pîrvulescu, Mihali Fekete.

Permiteți-mi să-i felicit călduros pe cei decorați, să transmit cuvinte de salut și de recunoștință tuturor internaționaliștilor aflați în viață, să le doresc multă sănătate și succes.

Lupta internaționaliștilor români, care, împreună cu internaționaliștii din alte țări, au luptat pentru victoria Revoluției din Octombrie, reprezintă o pagină eroică în istoria prieteniei dintre popoare și în special dintre popoarele sovietic și român, prietenie care s-a întărit și s-a călit și mai mult în anii luptei comune împotriva hoardelor fasciste, în anii construcției socialismului și comunismului în țările noastre.

În zilele gloriosului jubileu al Revoluției din Octombrie, oamenii sovietici exprimă cu o deosebită vigoare sentimentele lor de profundă stimă, mulțumire și recunoștință tuturor luptătorilor pentru cauza revoluției, pentru victoria socialismului. Pentru poporul nostru va rămîne veșnic sfîntă amintirea leniniștilor-bolșevici, a eroilor Revoluției din Octombrie, amintirea fraților noștri de clasă, a luptătorilor internaționaliști.

Nu de puține ori, poporul sovietic a fost nevoit să apere patria sa socialistă, cuceririle Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

O încercare deosebit de aspră pentru țara noastră a constituit-o Marele Război pentru Apărarea Patriei, în cursul căruia popoarele Uniunii Sovietice și vitezele sale forțe armate și-au apărat libertatea și independența, au adus contribuția principală la înfrîngerea fascismului, au jucat un rol hotărîtor în izbăvirea de ocupația fascistă a popoarelor Albaniei, Austriei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Norvegiei, Poloniei, României și Ungariei.

În timpul celui de-al doilea război mondial dezlănțuit de imperialismul german, poporul sovietic a suferit uriașe jertfe și distrugeri. Războiul a răpit viețile a peste 20 de milioane oameni sovietici și a distrus cca. 30 la sută din avuția națională. Cu toate sacrificiile uriașe de vieți omenești și bunuri materiale, poporul sovietic, sub conducerea gloriosului său partid comunist, a reușit ca într-un timp scurt nu numai să readucă la viață orașele și satele transformate în ruine, dar să și asigure avîntul și înflorirea continuă a patriei socialiste.

În prezent, întregul nostru popor sovietic, înfăptuind hotărîrile celui de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S. și ale plenarelor C.C. al P.C.U.S. care au urmat, muncește neobosit pentru crearea bazei tehnico-materiale a comunismului.

Străbătînd un drum eroic, de la opaiț la gigantice centrale electrice și lasere, de la plug la sateliți și nave cosmice, Uniunea Sovietică, patria lui Octombrie, este astăzi unul din cele mai mari state industriale ale lumii.

Dacă în anul 1921 tînăra Republică a Sovietelor, sfîșiată de războiul civil și intervenția străină, ocupa în volumul total al producției mondiale mai puțin de 1 la sută, astăzi ei îi revine deja mai mult de o cincime din producția industrială mondială. În fiecare zi, în Uniunea Sovietică intră în funcțiune 3 noi întreprinderi industriale, se extrage un milion și jumătate de tone de cărbune. În 1966, în U.R.S.S. s-au produs 545 miliarde kWh energie electrică față de 2 miliarde kWh în 1913, s-au produs cca 100 milioane tone oțel față de 4,3 mil. tone în trecut, s-au extras 265 milioane tone de petrol față de 10 mil. tone în 1913. În prezent, industria U.R.S.S. produce în numai 6 zile întreaga producție a anului 1913. Aceasta este amploarea, acești sînt pașii economiei sovietice.

Succesele obținute în dezvoltarea economiei naționale constituie o garanție sigură a creșterii continue a bunăstării poporului, a înfloririi științei, culturii și învățămîntului. Este suficient să spunem că în cei 50 de ani care au trecut, venitul național al U.R.S.S. a crescut de peste 36 de ori, iar salariul real al muncitorilor aproape de 7 ori.

În ritm rapid se desfășoară în țara noastră construcția de locuințe. Numai în perioada 1950—1966 au primit locuințe în case noi, sau și-au îmbunătățit condițiile de locuit peste 150 milioane de oameni sovietici. Ziua de muncă redusă, săptămîna de lucru de 5 zile, un sistem avantajos de concedii, o vastă rețea de stațiuni balneo-climaterice pentru cură și tratament, asigură condiții bune pentru odihna oamenilor muncii.

Amploarea asigurării cu pensii a oamenilor muncii este ilustrată de numărul pensionarilor, care, la începutul acestui an, era de peste 34 milioane persoane. Dintr-o țară în care trei sferturi din populație era analfabetă, patria lui Octombrie a deschis prima drumul în Cosmos, a trimis pentru prima dată un om în spațiul sideral. În ajunul celei de-a 50-a aniversări a Marelui Octombrie, știința și tehnica sovietică au cucerit o nouă victorie remarcabilă, înfăptuind lansarea stației automate Venus-4, care a executat o coborîre lină pe suprafața planetei Venus, și joncțiunea automată în Cosmos a doi sputnici sovietici. În felul acesta a fost rezolvată una din cele mai complicate sarcini tehnice ale comunicațiilor interplanetare, care a deschis prima pagină în cucerirea spațiului cosmic.

În institutele superioare de învățămînt din Uniunea Sovietică învață astăzi peste 4 milioane de studenți, adică de 3,5 ori mai mult decît în Anglia, Franța, R.F.G. și Italia luate la un loc. În țara noastră lucrează o pătrime din numărul lucrătorilor științifici din lume, o pătrime din numărul tuturor medicilor de pe glob. Îmbunătățirea radicală a condițiilor de viață ale oamenilor muncii din U.R.S.S. este demonstrată de creșterea de peste două ori a duratei medii a vieții, care a atins în prezent vîrsta respectabilă de 70 de ani.

Perspective și mai luminoase se deschid în fața poporului sovietic ca urmare a îndeplinirii cu succes a actualului plan cincinal, care la noi este denumit pe drept cuvînt cincinalul glorioaselor înfăptuiri. Economia națională se dezvoltă la toți indicatorii principali într-un ritm considerabil mai mare decît în cincinalul anterior. De exemplu, în acest an jubiliar, sporul producției industriale va fi, conform datelor preliminare de cel puțin 10 la sută, față de 7,3 la sută cît era prevăzut în plan. Planurile pe anii 1968—1970, analizate de Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. și aprobate de Sovietul Suprem, exprimă în mod strălucit forțele și posibilitățile crescînde ale economiei noastre socialiste.

Caracteristica principală a acestor planuri o constituie accelerarea considerabilă a creșterii nivelului de viață al poporului.

E suficient să arătăm că pentru înfăptuirea măsurilor prevăzute de Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S. în vederea îmbunătățirii continue a bunăstării poporului sînt necesare numai în 1968 peste 6 miliarde ruble, o sumă uriașă, aproape egală cu toate cheltuielile făcute în acest scop în tot cincinalul anterior! La bunurile materiale și spirituale cu care ne-am obișnuit și pe care le considerăm ca fiind ceva firesc se adaugă altele noi: salarii mai mari, concedii mai mari, pensii mai mari, reducerea impozitelor, a vîrstei de pensionare, avantaje mai mari și multiple pentru cei care muncesc în regiunile Orientului îndepărtat și ale Nordului european. Și toate acestea privesc zeci de milioane de oameni!

Apreciind aceste realizări grandioase, nu se poate uita că din 50 de ani aproape 20 au fost ocupați cu războiul civil, intervenția, Marele Război de Apărare a Patriei și perioada restabilirii economiei naționale, că Uniunea Sovietică a fost prima care a trasat calea noii societăți socialiste.

Tovarăși,

Ridicînd edificiul luminos al comunismului, poporul sovietic, partidul său comunist se îngrijesc neobosit de menținerea păcii și liniștei pe planeta noastră, de apărarea cu nădejde a cuceririlor socialismului.

Politica externă a statului sovietic are ca scop asigurarea, împreună cu celelalte țări socialiste, a condițiilor internaționale favorabile pentru construirea socialismului și comunismului, întărirea unității și coeziunii țărilor socialiste, a prieteniei și frației lor, sprijinirea mișcării de eliberare națională și înfăptuirea colaborării multilaterale cu tinerele state în curs de dezvoltare, apărarea consecventă a principiilor coexistenței pașnice a statelor cu sisteme sociale diferite, riposta hotărîtă forțelor agresive ale imperialismului, salvarea omenirii de un nou război mondial.

Încă de la început, Marele Octombrie a înscris pe steagul său cuvintele sfinte popoarelor: pace și prietenie. Primele acte ale tînărului stat sovietic au fost Decretele cu privire la pace și cu privire la pămînt, Declarația drepturilor poporului muncitor și exploatat. Primele tratate internaționale ale Rusiei sovietice cu vecinii săi din sud — Afganistan, Iran, Turcia — conțineau asemenea principii ale politicii externe a socialismului, cum sînt — egalitatea în drepturi a statelor, neamestec în treburile interne ale altora, respectarea independenței și suveranității, buna vecinătate. De cincizeci de ani, aceste principii constituie piatra unghiulară a politicii externe a statului sovietic. Ele sînt înscrise în programul partidului nostru, adoptat de cel de-al XXII-lea Congres al P.C.U.S.

Principiile coexistenței pașnice, pe care diplomația sovietică le-a exprimat prima pe arena mondială acum o jumătate de secol sînt astăzi recunoscute de majoritatea țărilor lumii ca bază a relațiilor internaționale.

Fidelă datoriei sale internaționaliste, Uniunea Sovietică a acordat și acordă un ajutor multilateral popoarelor care luptă pentru eliberare, nemaivorbind de uriașa influență revoluționară a însuși faptului existenței semiseculare a statului oamenilor muncii, care s-a transformat în prezent într-o mare putere industrială. Și astăzi poporul sovietic acordă un ajutor tot mai mare politic, economic și militar eroicului popor vietnamez care luptă cu dîrzenie împotriva mașinii militare a imperialismului american. Sprijinul și ajutorul multilateral crescînd al U.R.S.S. și al celorlalte țări socialiste, acordate Vietnamului eroic, Cubei revoluționare, luptei altor popoare, sînt o expresie a internaționalismului proletar în acțiune. Uniunea Sovietică împreună cu celelalte țări socialiste, ajută popoarele țărilor arabe care luptă împotriva imperialismului și neocolonialismului, se pronunță pentru retragerea necondiționată a armatelor izraeliene din teritoriile arabe ocupate, pentru instaurarea păcii în Orientul Apropiat.

Politica internațională a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice urmărește întărirea pe toate căile a legăturilor și a colaborării frățești cu partidele comuniste și muncitorești din toate țările, unirea rîndurilor mișcării comuniste mondiale. În decursul întregii sale istorii, partidul nostru, poporul nostru, ținînd seama de greutăți, au acordat întotdeauna ajutorul cel mai larg luptătorilor pentru cauza libertății și independenței naționale, pentru cauza revoluției. Clasa muncitoare internațională știe că n-a fost nici o acțiune revoluționară importantă care să nu se fi bucurat de solidaritatea P.C.U.S. și a întregului popor sovietic. P.C.U.S., partidul lui Lenin, consideră sprijinirea forțelor revoluționare internaționale ca o parte integrantă a activității sale.

Apărînd cu consecvență pacea și securitatea internațională, Statul sovietic a menținut și va menține și de acum înainte, la cel mai înalt nivel, capacitatea sa de apărare. Forțele noastre armate sînt înzestrate cu toate tipurile de tehnică militară modernă, inclusiv cu arma racheto-nucleară. Pentru apărare se cheltuiesc fonduri însemnate, însă oamenii sovietici înțeleg că acest lucru este necesar. Puterea Uniunii Sovietice, a țărilor socialiste creează o contrapondere reală față de forțele agresive ale imperialismului, este un factor de cea mai mare importanță în lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război mondial și menținerea păcii.

Tovarăși,

Pe oamenii sovietici îi bucură în mod sincer faptul că relațiile frățești sovieto-române continuă să se dezvolte în interesul popoarelor țărilor noastre, spre binele socialismului și păcii pe pămînt.

Între partidele și țările noastre, între popoarele Uniunii Sovietice și României socialiste s-au stabilit relații de prietenie frățească și colaborare tovărășească, bazate pe comunitatea țelurilor și ideilor marxism-leninismului și internaționalismului proletar, pe principiile de nezdruncinat ale independenței, egalității în drepturi și ajutorului reciproc.

Prietenia și relațiile tovărășești dintre popoarele noastre, dintre partidele și guvernele noastre, înțelegerea reciprocă și coeziunea lor reprezintă marele nostru bun comun. Această prietenie își găsește expresia în întîlnirile conducătorilor de partid și de stat sovietici și români, în schimburile de delegații de partid la alte nivele. Organizațiile sindicale, de femei, de tineret și alte organizații obștești din țările noastre mențin între ele legături permanente de prietenie.

Un rol important îl joacă colaborarea pe linia Asociației Române pentru legături de prietenie cu Uniunea Sovietică și Asociației de prietenie sovieto-române.

O dezvoltare tot mai mare capătă legăturile culturale și științifice dintre popoarele noastre, care pășesc în același front al constructorilor viitorului luminos — comunismul.

De asemenea, pe noi ne bucură în mod sincer succesele minunate pe care harnicul popor român, sub conducerea partidului său comunist, le-a obținut într-o perioadă istorică scurtă în opera de transformare socialistă a patriei sale. Oamenii muncii din Republica Socialistă România au realizări remarcabile în dezvoltarea industriei, agriculturii, științei, culturii și ridicării nivelului de trai. După cum se știe, recenta plenară a C.C. al P.C.R. a adoptat o serie întreagă de noi măsuri care au drept scop accelerarea înaintării țării pe calea desăvîrșirii construcției socialiste și ridicarea bunăstării oamenilor muncii. Comuniștii din Uniunea Sovietică, întregul popor sovietic urează din toată inima comuniștilor români, poporului frate român, noi realizări în opera de traducere în viață a programului desăvîrșirii construcției socialiste, stabilit de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R.

Tovarăși,

Lumea socialismului, în care noi trăim, este născută de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Cei cincizeci de ani de reînnoire revoluționară a Țării Sovietelor au fost în același timp anii înnoirii revoluționare a planetei noastre. Cuceririle lui Octombrie constituie contribuția internațională de neprețuit a poporului sovietic la transformarea revoluționară a lumii. S-au înfăptuit cuvintele profetice ale lui V. I. Lenin, care a spus: „Republica noastră Socialistă a Sovietelor va sta trainic ca o flacără a socialismului internațional și ca un exemplu în fața tuturor maselor muncitoare".

Poporul nostru și împreună cu el toate forțele progresiste de pe pămînt întîmpină semicentenarul lui Octombrie cu speranța și încrederea că cea mai măreață și plină de un autentic umanism transformare socialistă a lumii va învinge în ciuda tuturor greutăților și uneltirilor reacțiunii imperialiste.

Ideile lui Octombrie, ideile comunismului sînt ideile călăuzitoare ale timpului nostru, constituie măreața forță creatoare a istoriei contemporane. Anii ce vor urma vor aduce noi victorii învățăturii lui Marx, Engels, Lenin, cauzei lui Octombrie, cauzei comunismului.

Trăiască gloriosul semicentenar al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăiască învățătura veșnic vie și atotbiruitoare — marxism-leninismul, steagul ideologic al Marelui Octombrie!

Slavă veșnică eroilor revoluției, slavă luptătorilor internaționaliști!

Trăiască prietenia frățească și colaborarea multilaterală dintre partidele noastre, dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Socialiste România!

Trăiască Partidul Comunist Român!

Să se întărească coeziunea și unitatea tuturor țărilor socialiste!

Trăiască comunismul și pacea pe pămînt!

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ

(Urmare din pag. I)

Au fost prezente tovarășele **Elena Ceaușescu**, și **Elena Maurer**, precum și soțiile tovarășilor din conducerea de partid și de stat prezenți la adunare.

Au luat parte numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii din Capitală, vechi militanți ai mișcării muncitorești, din toate regiunile țării, care au participat la luptele pentru apărarea Puterii Sovietice, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, ziariști.

Erau prezenți șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic. Au participat, de asemenea, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, care se află în țara noastră.

Au fost intonate imnurile de stat ale U.R.S.S. și Republicii Socialiste România.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R.

Despre cea de-a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a vorbit tovarășul Chivu Stoica, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

A luat apoi cuvîntul ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A. V. Basov.

Cuvîntările au fost subliniate, în repetate rînduri, cu puternice aplauze.

A avut loc apoi un spectacol festiv. Corul, orchestra și soliști ai Filarmonicii de stat „George Enescu", au interpretat un bogat program muzical care a cuprins lucrări consacrate Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, luptei revoluționare a clasei muncitoare.

(Agerpres)

CIȘTIGĂTORII LA FAZA FINALĂ A CONCURSULUI: „CINE CUNOAȘTE AGRICULTURĂ, CIȘTIGĂ", ORGANIZAT DE CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI COMITETUL CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST.

PROFILUL „MECANIZARE": Alexandru Octav — de la S.M.T. Griveşti, raionul Bîrlad, regiunea Iaşi;

PROFILUL „CULTURA PLANTELOR": Gheorghe Constantin — de la cooperativa agricolă din Movileni, raionul Iaşi;

PROFILUL „CREȘTEREA ANIMALELOR": Cheregi Nistor — de la cooperativa agricolă Marghita, regiunea Crişana.

„PROFILUL „LEGUMICULTURĂ": Toader Nicolae — de la cooperativa agricolă — oraş Tîrgovişte, regiunea Ploieşti.

PROFILUL „VITICULTURĂ": Drăgan Traian — de la cooperativa agricolă — Cricău, raionul Alba, regiunea Hunedoara.

PROFILUL „POMICULTURĂ": Cîntea Vasile, de la cooperativa agricolă — Ocolişi, regiunea Maramureş.

FRUNTAȘII UNUI AMPLU CONCURS

Încă de la prima sa desfășurare concursul republican cu premii „Cine cunoaște agricultură, cîștigă", organizat de Consiliul Superior al Agriculturii și C.C. al U.T.C. pentru țăranii cooperatori, mecanizatorii din S.M.T. și lucrătorii din întreprinderile agricole de stat s-a bucurat de un viu interes în lumea satului, de unanimă apreciere. Peste 300 000 de tineri și mai vîrstnici și-au confruntat cunoștințele, experiența.

La sfîrșitul săptămînii trecute, la Institutul Agronomic din București, în aula ce poartă numele ilustrului om de știință român — Ion Ionescu de la Brad, s-a desfășurat faza pe țară a acestui popular concurs. 69 de concurenți la șase profile! Cei mai mulți, tineri de nouăsprezece-douăzeci sau douăzeci și unu de ani. Puterea lor de asimilare se confrunta cu judecata și experiența celor de patruzeci, cincizeci sau șaizeci de ani. De partea căruia va fi succesul? Au cîștigat cei mai buni dintre cei buni. Din șase, trei sînt uteciști: Octav Alexandru, Nicolae Toader, și Vasile Cîntea.

— Cîștigînd la faza pe stațiune, în primăvara trecută, ne spunea Octav Alexandru în cadrul unui scurt interviu cu cîștigătorii, m-am pregătit pentru cea regională. Am studiat 10 613 pagini de carte și orice revistă tehnică ce-mi cădea în mînă. Simțindu-mă pregătit, în toamnă, m-am prezentat la concursul de admitere la școala tehnică de maiștri. Am reușit printre primii.

— Aici ați fost primul?...

— Da, și acest succes pentru mine are două semnificații: odată că am cîștigat, și, în al doilea rînd, mi-a dat posibilitatea să mă descopăr. Dacă nu aș fi concurat, sigur nu m-aș fi înscris la școala tehnică de maiștri.

— Spre ce vi se îndreaptă acum gîndurile?

— Să ajung în finală la concursul „Viitorii tehnicieni ai agriculturii socialiste" și să-l cîștig! De asemenea, după terminarea școlii să devin un „supermaistru" în S.M.T. Griveşti, unde am cunoscut emoțiile primei brazde întoarsă de tractorul condus numai de mine.

La profilul „pomicultură" cîștigătorul a fost desemnat abia după trei întrebări de baraj. De succesul deplin s-a bucurat ca nimeni altul un băietan subțirel, dar plin de sănătate, venit tocmai din Ocoliși, de lîngă Baia Mare. Are 26 de ani și, de puțină, vreme este președintele cooperativei agricole. Iată ce ne-a declarat.

— Toți concurenții au fost foarte bine pregătiți. Eu am cîștigat dar să știți că nu sînt mulțumit. Venisem la București cu gîndul să spun cîte ceva și din cele ce facem noi la Ocoliși, dar aici, de grija... punctelor m-am limitat numai la datele științifice.

— Nici acum nu-i tîrziu să spuneți cîte ceva...

— Uite ce aș fi dorit să „strecor" în răspunsurile mele: că noi, la Ocoliși, avem la inimă pomii. După cooperativizarea comunei, forța noastră, puterea noastră către dealuri s-a îndreptat. Am făcut ca pe pantele neproductive să roșească mărul. Frumusețea Romei, Crețesc auriu, Delicios roșu sînt soiurile cele mai bune pentru terenurile în pantă. Aș fi vrut să spun acest lucru, deoarece se mai insistă asupra Ionathanului, care rămîne un soi excelent numai pe terenuri plane, îngrășate, unde se poate iriga.

— Cîți uteciști lucrează în cooperativa dv. agricolă?

— Aproape trei sute. Mai mult decît jumătate sînt la pomi. Dintre ei am plecat eu...

...Tovarășul Nicolae Toader, brigadier la sectorul legumicol al cooperativei agricole din orașul Tîrgoviște a cîștigat la faza finală. În sală, o fetiță pistruiată a sărit în sus de bucurie. Cine este? „Profesoara" concurentului, aceea care îndrumă tehnic zi de zi activitatea legumicultorilor cei mai vestiți din regiunea Ploiești. E tehniciană agronom Elena Ioniță, ea însăși acum doi ani finalistă la concursul „Viitorii tehnicieni ai agriculturii socialiste". A ocupat locul doi. De data aceasta elevul și-a întrecut profesorul! Un dialog cu cei doi tineri.

— Ce vă preocupă în perspectivă?

— *N. T.:* Să dovedesc și în producție că sînt la înălțimea locului întîi cîștigat la teorie!

E. I.: Să devin ingineră agronom!

★

Ca semn al prețuirii muncii depuse, Biroul Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist a acordat „Diploma de onoare" tinerilor *Octav Alexandru, Toader Nicolae și Vasile Cîntea* ce s-au clasat pe primul loc în faza pe țară a concursului „Cine cunoaște agricultură, cîștigă". Totodată, celor clasați pe primele cinci locuri le-au fost înmînate premii în valoare de aproape 50 000 lei.

GH. FECIORU

Avantajele profilării

(Urmare din pag. I)

se, producția de tractoare s-a dublat, fără să fi fost necesare investiții prea mari. Specializarea permite o cunoaștere mai aprofundată a construcției produselor, a tehnologiei de fabricație; ea face posibilă organizarea unei producții în serii mari, cu productivitate și rentabilitate superioară celor ce s-ar obține dacă fiecare uzină constructoare de mașini și-ar face singură toate piesele și subansamblele.

Noțiunea de *cooperare*, este legată în bună parte de profilare și specializare. Uzinele de tractoare, autocamioane și autoturisme cooperează cu Fabrica de radiatoare, cu Uzina de piese auto de la Colibași și altele, primind de la acestea subansamblele și piesele respective. Dar, cooperarea se exercită și în alte domenii. Astfel, una din uzinele colaboratoare, cum este de exemplu, Uzina de mecanică fină — Sinaia, nu are turnătorie de fontă proprie și atunci, beneficiarul respectiv Uzina „Tractorul" îi furnizează piesele brute pentru pompele de injecție.

O altă uzină nu are o sculerie proprie dezvoltată și primește colaborare în execuția dispozitivelor și sculelor speciale.

În acest fel, se nasc legături complexe între diferitele uzine din aceeași ramură, evitîndu-se cheltuielile de investiții, pe care le-ar necesita dotarea tuturor uzinelor cu diferite ateliere și secții.

Rolul centralelor industriale, preconizate în proiectul de directive, ar fi de adîncire a profilării, specializării și cooperării între întreprinderile înrudite sau dependente între ele.

Astfel, în fabricația automobilelor și tractoarelor se resimte puternic lipsa unei fabrici care să asigure elementele de asamblare (șuruburi, prezoane, piulițe etc.), de precizie sporită. Consider că în cadrul viitoarei Centrale, va trebui creată și profilată o fabrică, furnizoare de acest gen, dat fiind că industria automobilelor și tractoarelor este un mare consumator de asemenea elemente.

Sînt întîmpinate dificultăți și cu echipamentele electrice pentru automobile și tractoare din cauză că uzina furnizoare are și alte produse în profilul său de fabricație. Numai prin profilarea în cadrul Centralei a unei uzine care să producă în mod exclusiv echipamente electrice, se vor putea elimina greutățile în furnizarea acestora.

Un rol deosebit revine centralelor industriale în domeniul promovării progresului tehnic în uzinele din subordine și, în special în cele care furnizează accesorii. În sistemul actual, uzina coordonatoare, care fabrică produsul complet (automobil, tractor, mașină unealtă, locomotivă etc.), apelează la furnizorii diferitelor accesorii și subansamble în momentul cînd are sarcina de însușire a mașinii și solicită primirea celor mai moderne echipamente. Furnizorii acestora au un timp foarte limitat pentru însușirea lor și, în mod practic, nu pot ajunge la livrarea unor produse situate la un nivel corespunzător. Chiar dacă se ajunge uneori la cumpărarea unor licențe, timpul scurs din momentul definirii obiectului licenței și pînă la livrarea echipamentelor, face ca ele să fie uneori depășite din punct de vedere tehnic.

De aceea, centralele industriale vor trebui să asigure efectuarea în paralel și cu aceeași intensitate a muncii de cercetare, de continuă perfecționare așa fel încît, în final, *furnizorii de accesorii să fie întotdeauna cu un pas înaintea consumatorului*, oferindu-le echipamente și accesorii mereu perfecționate. Acest lucru este cu atît mai necesar, cu cît la unele mașini, cum sînt auto-tractoarele, ele reprezintă aproximativ 50 la sută din valoarea mașinii și de multe ori sînt decisive în obținerea performanțelor lor.

Cu alte cuvinte, în momentul cînd i se cere unei fabrici profilate și specializate în fabricarea garniturilor de etanșare, ea să poată oferi produse noi, îmbunătățite față de garniturile fabricate cu un an în urmă, de calitate cel puțin egală cu cele ce se pot procura prin import din țările dezvoltate.

În acest sens, planul de cercetări și modernizări al uzinelor și institutelor, care fac parte dintr-o Centrală, trebuie să fie corelat, ținînd seamă de tendințele din economia mondială, pentru a se putea obține în final produse de înaltă calitate.

Centralele industriale vor trebui să mențină și echilibrul capacităților de producție din uzinele colaboratoare, pentru a se putea asigura din timp capacități suficiente în toate verigile, în ritmul mereu ascendent al producției industriale din țara noastră.

PENTRU ACTIVITATEA SPORTIVĂ DE MASĂ ORGANIZAȚIILE U.T.C. TREBUIE SĂ CONSIDERE

PLANUL DE ACTIVITĂȚI — O BUSOLĂ INDISPENSABILĂ!

Plan de muncă sau plan de... activități — noțiuni, formulări uzuale, obișnuite. Așa — zisul plan de bătaie nu este o invenție recentă și nici nu aparține unor birocrați care au vrut cu tot dinadinsul să răpească timp unor oameni pentru alcătuirea lui. Orice acțiune serioasă, oricare activități nu pot fi concepute în afara unui plan. El întruchipează însăși ideea de acțiune, efortul lucid de a întreprinde ceva. Explicat și mai larg, planul de muncă reflectă o realizare în stadiul ideii, este proiectul unui edificiu al muncii pe o perioadă de timp, acea busolă necesară care orientează, conduce sigur la înfăptuire, ne dă certitudinea, speranța și optimismul țelului final. Orice acțiune, orice lucru întreprins fără aceste comandamente, e sortit eșecului, neîndeplinirii.

Am început cu această pledoarie din dorința de a defini atributele, necesitatea și rolul unui plan de activități și mă voi servi pentru ilustrare de lucruri și argumente pe care le-am văzut și simțit de aproape aici, la Dor Mărunt — mai încolo de Lehliu — o comună din inima Bărăganului. Ele constituie, în același timp, o experiență pozitivă, demnă să fie preluată de toate organizațiile U.T.C. de la sate, care, preocupîndu-se de organizarea activității sportive a tinerilor au reușit să se apropie și mai mult de inima, năzuințele, pasiunile și preferințele tineretului. După ce comitetul de sprijinire al activității sportive de masă a luat ființă, membrii lui, oameni de toate vîrstele și preocupările, unii cu răspunderi însemnate în viața satului, încîntați și doritori să pună umărul, în cadrul unei întruniri, prezidate de comitetul U.T.C., cu o participare mai largă, au întocmit un plan de activități. Ce vor face și cum vor face? Pentru mai multă siguranță s-a trecut la numirea unor responsabilități.

Pentru început ei și-au fixat ca în decurs de zece zile să pregătească o duminică sportivă. Dar de un fel deosebit. Întrecerile să cuprindă un număr de 7 discipline sportive: atletism (cu mai multe probe, alergări de viteză, fete și băieți, pe grupe de vîrste, alergări de fond — cros, la fel pentru băieți și fete, pe grupe de vîrste, sărituri, aruncări cu greutatea etc) volei, handbal, fotbal, lupte și haltere, tenis de masă și călărie. Pe deasupra, cîteva numere de atracție furnizate de capitolul... jocurilor distractive. Deci un program sportiv complex, după toate preferințele și toate gusturile. Baza sportivă unde urmau să se desfășoare întrecerile — cea de la Dor Mărunt. Pentru a stimula spiritul de luptă sportivă, ambiția și voința de a învinge, s-a preconizat ca la startul diferitelor întreceri să se alinieze nu numai tineri din Dor Mărunt ci și din satele vecine: Valea Argovei, Radu Vodă și Înfrățirea. Aceasta presupune participarea la întreceri a circa 300—400 de sportivi. O masă de tineri. A fost alcătuit un colectiv de organizare din care făceau parte tineri și oameni cu munci de răspundere din sat, activiști U.T.C. Apoi, pentru fiecare ramură de sport, s-au fixat colective din cîte trei persoane, pricepute în sporturile respective, care aveau în sarcina lor să se ocupe de înscrierea tinerilor la întreceri, pregătirea prealabilă a concurenților prin efectuarea de antrenamente sub îndrumarea profesorilor de educație fizică, mobilizarea tinerilor la acțiuni de muncă patriotică în vederea pregătirii terenurilor și pentru amenajarea unor noi baze sportive simple. S-au stabilit și oameni care să se ocupe de asigurarea echipamentului și materialelor sportive — tricouri, tenișI, stachete, cronometre, rulete pentru măsurat, numere de concurs, pistoale de start, greutăți și haltere, saltele pentru lupte etc., a arbitrilor și tehnicienilor de la rafion care să vegheze asupra desfășurării probelor conform regulamentelor în vigoare. Desigur n-au fost scăpate din vedere nici unele amănunte: scrierea și răspîndirea prin comune a unor afișe care să informeze cetățenii pe larg ce întreceri au loc, normele pentru insigna de polisportiv, confecționarea de fanioane și banderole pentru oficiali (o treabă pe care fetele au cerut s-o facă ele), curățirea și marcarea terenurilor și pistei de atletism, asigurarea de materiale pentru jocurile distractive și, bineînțeles, a orchestrei pentru balul tineretului sportiv. Fiecare om cu sarcinile lui concrete, fiecare sarcină încredințată unui om de nădejde.

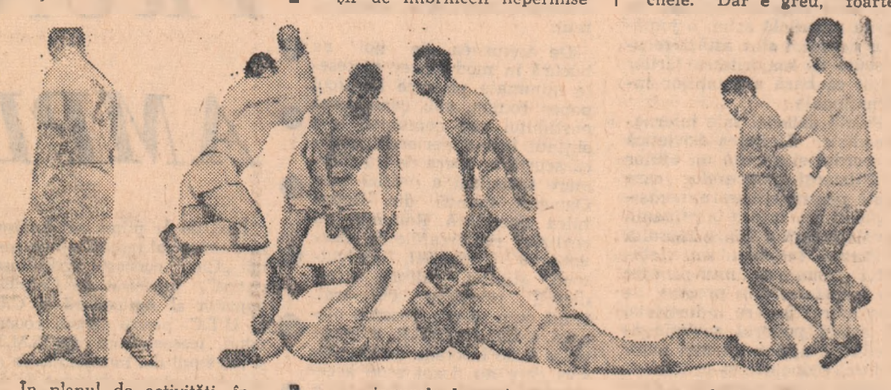

În planul de activități, în afară de toate acestea, a fost inclus și regulamentul și programul de desfășurare a întrecerilor, planificarea lor pe ore, discipline sportive și probe pe sate. Am răsfoit acest plan atît de amănunțit, m-am oprit cu insistență asupra obiectivelor înscrise, asupra prevederilor și responsabilităților și trebuie să mărturisesc cu sinceritate, că m-a impresionat grija și seriozitatea, rațiunea și spiritul de lucru, de răspundere în care a fost conceput: se ținea seama de condițiile materiale și mijloacele organizatorice pe care le au tinerii la îndemînă, de preferințele lor și de tradițiile locale existente.

VASILE CÂBULEA

Recitalul de toamnă

de Fănuș Neagu

Recitalul de toamnă al celor patru echipe bucureștene, a adus pe stadionul 23 August, în plin noiembrie, vreo 30.000 de spectatori. (Cititorul care urmărește jocul cifrelor nu mai înțelege nimic, sînt convins, pentru că C. Mantu anunță în Sportul popular c-au fost 20.000, D. Tănăsescu, în transmisia-tele a anunțat 50.000, iar eu vin și zic, 30.000; ar fi cazul ca I.E.B.S.-ul să ne pună la dispoziție date exacte înaintea terminării fiecărui meci). Cei instalați în tribune, la o oră cu totul neomenească (12,45), cum ar numi-o un cronicar întempestiv, cu zulufi acroche-coeur, ca să rupă inima tîrgului, au asistat la cîteva faze de fotbal adevărat și la înscrierea a șapte goluri. Și totodată, la un șir de îmbrînceli nepermise — singurele lucruri pe care le-am împrumutat și noi din fotbalul sud-american — și la bilbîielile penibile ale arbitrului Martin care a mîncat un penalti dinamoviștilor bucureșteni fără să clipească. Nu mai vorbesc despre tușierul Popovici și de exhibițiile lui cu steagul galben — pur și simplu acesta s-a acoperit de ridicol; văzîndu-l cu cîtă ardoare semnalizează infracțiuni imaginare ale rapidiștilor, m-am gîndit că bietul om o fi nefericit în amor din cauza lui Parpală.

Dinamo București a învins Realul cu 3—2, cu totul pe merit și fără drept de apel. Prima repriză, cam gîrbovă sub aspect tehnic, a aparținut în egală măsură ambelor echipe, într-a doua, însă, dinamoviștii s-au dezlănțuit, ca în zilele lor bune, și n-au mai lăsat nici-o speranță giuleștenilor. Excelentă a fost linia de mijlocași, autoare a două goluri. Ghergheli, omul-motor, revine în prim planul bătăliei, și cred că se poate conta pe el, cu convingerea că mizezi pe asul de treflă, în reprezentativa națională. Dinu l-a secondat cu strășnicie. M-a bucurat mult și revenirea lui Ion Pircălab — mare maestru al centrărilor și m-a impresionat ambiția de luptă a bătrînului Popa. Dacă-i mai numesc și pe Dumitrache și Nunweiller III, voi încheia lista oamenilor care au dus la victoria atît de mult dorită de suporterii echipei din Ștefan cel Mare. Realul s-a rostogolit pe penultimul loc. Dac-aș trăi în Giulești, mi s-ar face pielea de găină cînd aș privi clasamentul. Eu tot mai cred, însă, că rapidiștii își vor reveni și vor reintra în lupta pentru pozițiile cheie. Dar e greu, foarte greu. Înaintașii, în frunte cu Ionescu și Năsturescu, se chinuiesc să facă tot ce pot, însă nu sînt ajutați, pentru că mijlocașii se răsucesc ca niște butuci și pierd copilărește balonul. Apariția unui nou decar — Bungău — s-a produs sub semnul nenorocului. Băiatul ăsta a lucrat numai în sens contrar intereselor echipei. După cum a evoluat duminică, mă gîndesc că trebuie trimis urgent pe banca rezervelor. Tînărul Pop, luat de la Pitești în schimbul lui Kraus, știe mult mai multă meserie. Toată apărarea Rapidului, cu excepția lui Dan (excelent pe întreg parcursul) s-a încurcat în chifle (chiflă, e ultimul termen care circulă prin tribune la adresa guguștiucilor). Lupescu n-are viteză, iar Motroc... drept să vă spun, nu merită nici nota 2. Jocul lui și al lui Răducanu a fost un fel de ploaie cu broaște. Ei duc în circă cele trei goluri. Tamango, după meciul magistral făcut în compania Italiei, și-a luat lumea în cap, bate ringul la Melody-bar, bate step, și se crede de neînlocuit. Dan l-a aprostrofat că e neatent (povestea mi-a fost relatată de unul din oamenii din spatele porții), și Tamango, bățos, i-a răspuns: „să fiu al dracului dacă nu vă mai trîntesc două boabe". Nu mă miră, fiindcă într-un fotbal mic, te poți aștepta la orice. Același om care mi-a povestit dialogul dintre Dan și Răducanu, mi-a spus că Soo, mustrat și el de către Constantin (și pe sfîntă dreptate) că irosește situații clare, s-a jurat să nu-i mai dea profesorului nici o pasă, tot timpul meciului, și s-a ținut de cuvînt ca un dumnezeu. Ori nu mai înțeleg eu nimic, ori oamenii ăștia n-au nici-un pic de dragoste pentru culorile clubului. Constantin, orice-ar spune, trebuie ascultat, pentru că e omul care trage cu dinții pentru interesele echipei sale. Acest lucru se vede meci de meci. Duminică, fără el, Steaua ar fi pierdut două puncte, fiindcă Progresul a jucat mult mai bine. Numirea lui Cornel Drăgușin la conducerea echipei din str. dr. Staicovici a fost cît se poate de bine venită. Drăgușin a format o înaintare cu poftă de gol. Mi-au plăcut extremele Țarălungă și Matei (Țarălungă poate fi luat în discuție pentru postul de extrem stînga în națională), Stoicescu și portarul Mîndru. L-aș fi notat și pe Șoangher, dar el a ratat cea mai mare ocazie a cuplajului. Arbitrul Pîrvu, foarte bun.

...La sfîrșitul lunii, Rapidul se va deplasa în Piemont ca să susțină prima manșă cu Juventus. E un meci foarte greu — degeaba se vor fi consolînd unii cu credința deșartă că Juventus e o echipă oarecare, fiindcă a luat bătaie pe teren propriu — și Valentin Stănescu are datoria să-i pună pe picioare pe învingătorii Trakiei. Știu că antrenorul acesta — azi luat în brațe și mîine hulit, și tot tot așa, ani și ani la rînd — face tot ce poate omenește. Dinspre partea lui nu-mi fac griji. Cei ce mă pun pe gînduri sînt alde Răducanu și spectatorii care-l invită, noaptea, la Melody-bar. În încheiere, cu nespus regret, trebuie să spun că cele patru bucureștene alcătuiesc, totuși, un cor mut. Așteptăm.

ABSENȚĂ... NEMOTIVATĂ LA GIMNASTICĂ

Gimnaștii noștri fruntași, în plin sezon competițional, și-au disputat — sîmbătă și duminică în sala de la strandul „Tineretului" — titlurile de campioni ai Capitalei la categoria maeștri. La feminin, reprezentanta Școlii sportive nr. 2, Claudia Pandelescu, a repurtat un frumos succes detașîndu-se, prin evoluții constante la toate aparatele, față de principalele pretendente la titlu, icefistele Cornelia Sav și Rodica Cheșa. Pe echipe, fetele de la Școala sportivă 2 au devansat Dinamo și ICF, rezultat cotat ca deosebit de valoros: o victorie a unei echipe foarte tinere care a răsturnat calculul hîrtiei în concurs, grație unei pregătiri temeinice și migăloase.

Cîștigînd patru aparate, Mircea Lisovschi de la I.C.F. a totalizat cel mai bun punctaj la individual compus și deci titlul de campion. Fără discuție el este un merituos cîștigător care a confirmat pronosticurile primei zile de concurs. Pe podiumul de premiere, la echipe băieți, n-au urcat însă decît două formații: Dinamo și I.C.F. care s-au „bătut" pentru întîietate în absența Stelei. Aceasta fiindcă echipa militarilor n-a prezentat decît... scuturile medicale ale componenților ei, care — ciudat — au fost totuși prezenți în sală dar ca spectatori.

Secția de gimnastică a clubului Steaua, consideră probabil că numai la anumite concursuri „merită" să-și înscrie sportivii. Să fi fost oare faza pe Capitală un concurs care nu întrunea, pentru steliști, anumite criterii valorice? Credem că nu! Mai ales că, slavă domnului, gimnaștii de la Steaua nu prea se pot lăuda, în ultima vreme, cu rezultate care să confirme o astfel de poziție. Gestul, oricum, lasă loc de nedumeriri și poate fi apreciat ca o desconsiderare a competiției.

VIOREL BABA

VOLEI: GUST AMAR...

Gustul amar pe care ni l-a lăsat naționala (în urma slabei comportări la „europenele" din Turcia) l-am resimțit și duminică, asistînd, în sala Giulești, la cele trei meciuri din cadrul diviziei naționale B. Atît băieții (mai puțin) cît și fetele (mai mult) au comis numeroase greșeli de ordin tehnic și tactic, din care unele n-ar fi făcut „cinste" nici unui cuminte campionat raional: servicii în plasă sau în afara terenului, dublaje defectuoase, blocaje nereușite, lovituri de atac anemice. „Medicii" au dispus de colegii lor „universitari" (ambele echipe din București) datorită voinței și unui calm, i-aș zice diabolic (gîndindu-ne că au fost conduși cu 11—3). I.C.F. (fete), practicînd un joc anost (și care, dacă ar trebui să-i dăm o notă — 6 — ar pierde „bursa") a întrecut totuși Știința Găiești, venită și ea din apele tulburi ale mediocrității. Ultimul meci a opus tinerețea (Tricotajul Brașov) experienței (Flacăra roșie București). Favorite: bucureștencele. Învingătoare: brașovencele, la capătul unor mari „descărcări" de tensiune. Arbitrajele au fost, în genere, corecte. Acordăm o mențiune specială lui Gabriel Opaiț, care a condus primul lui meci de divizie — și o notă bună organizatorilor.

EMIL ȚEPEȘEANU
student

Rugbi: FĂRĂ FALSE SPAIME

Jurnaliștii pot avea o mare parte din vina creării unei atmosfere sportive nesănătoase prin alarme nejustificate. Lipsa de luciditate duce la excesele pesimismului sau euforiei. La rugbi ne așteaptă un meci, e adevărat greu, cu echipa Franței. Constatările nu pot fi alarmante decît dacă vrem cu orice preț să cîștigăm în Franța. Goana după rezultat nu trebuie să dezechilibreze moralul viitorilor componenți ai naționalei de rugbi. Viitorul nu e atît de negru pe cît poate să pară unora din tribune. Este evident că rugbiul românesc este în progres. Nu mai avem mari „stele" dar avem un număr simțitor de jucători compleți, omogeni ca valoare. Rugbiul nu mai aparține numai Capitalei ci și provinciei. Imbatabile pînă acum cîțiva ani, echipele bucureștene lasă cu regularitate în provincie un număr considerabil de puncte. Steaua a fost scoasă din cursa spre titlu în provincie. Grivița Roșie a avut în campionatele trecute dificultăți asemănătoare. Desigur că trebuie să evităm rezultatele compromițătoare, înfrîngeri la scor etc. Dar nivelul actual al rugbiului românesc nu ne dă dreptul să concepem astfel de accidente. Întîlnirea cu Franța nu trebuie privită cu spaima unei calamități ci cu calmul dinaintea unei confruntări de la egalitate.

Meciurile văzute ieri în București au calitatea de a fi arătat, rar lucru, un rugbi clar. Grivița a fost ajutată în evidențierea acestei calități și de clasa inferioară a adversarului, Gloria, care însă nu s-a abandonat nici un moment forței de joc a adversarului, realizînd 6 puncte față de 14 ale Griviței. Dintre selecționabili echipei grivițene se cuvin mențiuni speciale pentru *Irimescu*, jucător inteligent, sigur pe acțiunile în care se angajează și unui pilier care-și înțelege postul și are excelente calități fizice pentru el: *Dinu*. Steaua a prezentat în meciul cu Dinamo o formație renăscută. Echipa și-a găsit, în această parte a campionatului, o cadență nouă și mai ales o formulă tactică de succes pe care o aplică consecvent.

Echipa este mai tînără decît anii trecuți, cu individualități, și cu o surprinzător de mobilă înaintare. Meciul cu Dinamo a fost un meci clar și pe alocuri foarte frumos cu faze de rugbi autentic. Steaua a jucat matur, decis, incisiv, știind să evite tactic angajamentele dezavantajoase pentru ea. Pachetul său de înaintași i-a dominat net pe dinamoviști trimițînd înapoi mingi utile pentru dropgol. După două dropgoluri (unul marcat de Penciu de la circa 45 m!) Steaua conducea la pauză cu 6—0.

După reluare, înaintarea Stelei joacă atît de mobil și de agresiv încît obligă transferurile dinamoviste la greșeli grave în apropierea butului și scorul devine 17—6 pentru Steaua. Dinamo nu era pregătită pentru o astfel de replică. Această echipă, marea și simpatica revelație a ultimilor ani, care practică un rugbi estetic, amintind și depășind ca virtuozitate fosta echipă a Clujului cu Demian, Paloșanu, Cordoș, Alexandrescu, antrenată de D. Manoileanu, joacă un rugbi frumos dar fără resurse tactice.

Din echipa Stelei o formă excelentă a manifestat *Penciu*. Excepționalele calități de jucător în linia de trei sferturi sînt stînjenite de postul de fundaș care i se repartizează de obicei: n-ar fi posibilă o formulă de echipă națională care să-i evidențieze tocmai aceste calități? Evoluții de reținut au mai avut Mateescu, de la Steaua, și, de la Dinamo, Rășcanu, Dragomirescu, Dăiciulescu.

În momentul de față, naționala noastră pentru meciul cu Franța chiar dacă nu mai poate alinia un XV deași, are posibilitatea să prezinte o echipă echilibrată, omogenă, în stare de un rugbi clar și mai ales complet.

M. UNGHEANU

AVANPREMIERĂ

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE CROS

Etapa pe Capitală a Campionatului național de cros, la majoritatea probelor, poate fi socotită ca o avanpremieră a finalei republicane, care va avea loc la Pitești, la 19 noiembrie.

Organizarea bună și participarea numeroasă au asigurat succesul întrecerii, demonstrînd încă o dată popularitatea de care se bucură acest gen de competiție. Nu putem înțelege însă de ce calendarul comisiei orășenești de atletism și, mai ales, al clubURILOR și sectiilor din Capitală nu cuprind mai multe competiții de cros deschise masei largi a începătorilor și avansaților, în acest sezon care, altădată, se numea sezonul crosurilor.

Cursa seniorilor, cîștigată de ILIE CIOCA, a arătat că acest tînăr este capabil să se măsoare și chiar să învingă pe Mustață, Lupu, Rusnac, Vamoș. Desigur că va avea un cuvînt greu de spus la finală și o nouă victorie nu ar mai constitui o surpriză după această ultimă evoluție.

La senioare, primele trei clasate s-au detașat categoric de restul concurentelor. **Gabor, Bucur** și **Berna** este o ordine care va putea fi reeditată și la „naționale".

Cursele juniorilor, care au fost cîștigate cu autoritate de **Ion Dima** și **Elisabeta Baciu**, au scos în evidență cîteva nume în ascensiune: P. LUPAN, I. Dumitrescu, I. Orosteanu la băieți, și MARIA LINCĂ la fete.

Finala de la Pitești este așteptată cu legitim interes, fiind ultima competiție atletică în acest an și, totodată, criteriu de selecție în vederea formării loturilor vizate să se pregătească și să participe la crosurile balcanice din primăvara viitoare ce se vor disputa la Istanbul. La Pitești vom trage cortina peste un sezon atletic care nu a fost prea generos în realizări deosebite, în performanțe mai valoroase.

SILVIU DUMITRESCU
antrenor de atletism

ŞAH • ŞAH

Cea de a doua rundă a campionatului republican individual de șah care a adus în fruntea clasamentului, la egalitate, pe **Corvin Radovici, Emil Ungureanu** și **Dan Zara** este un început de confirmare a pronosticului marelui maestru internațional **Florin Gheorghiu. „În această foarte echilibrată ediție a campionatului vor avea un cuvînt de spus tinerii debutanți Dan Zara și Sorin Segal — ambii candidați maeștrii — șahiști cu o forță de joc remarcabilă. În legătură cu cîștigătorul titlului este prea devreme totuși să ne pronunțăm. Lupta este deschisă."**

Nici nu este greu de imaginat cu cîtă ambiție își dispută șansele cei doi tineri cu care, de altfel, sîntem cunoștințe vechi din timpul iernilor studențești ale Predealului. Acolo, Zara și Segal, cu regularitate s-au aflat printre pretendenții la titlul de campion universitar. Acum, la naționale, sperăm din partea lor într-o confirmare de bun augur.

D. NICULESCU

AGENDA SĂPTĂMÂNALA DE SPORT

● Joi 9 noiembrie pe stadionul Republicii, în nocturnă de la ora 17, lotul național întîlnește într-un meci de verificare Selecționata statului Sao Paulo.

Duminică pe stadionul „23 August" cu începere de la orele 12,30 va avea loc un interesant cuplaj în cadrul campionatului republican la care iau parte echipele Rapid — Steagul roșu și Progresul — Farul.

Azi, Farul Constanța — Selecționata statului Sao Paulo de la ora 15.

● Patinoarul „23 August" găzduiește sîmbătă și duminică, de la orele 19, întîlnirea internațională de hochei dintre reprezentativele României și Elveției.

● Sala Floreasca va fi, joi 9 noiembrie de la orele 19, gazda primului joc din cadrul Cupei campionilor Europei la baschet în care echipa Steaua întîlnește campioana Greciei, Panathiaikos Atena.

● Miercuri, în sala Floreasca, de la orele 18, meci de baschet din cadrul campionatului republican: Politehnica-Voința (f).

● Lotul național de rugbi întîlnește, pe stadionul Republicii, sîmbătă 11 noiembrie de la orele 14,30 selecționata Provinciei.

● Campionatul republican de baschet programează în sala Floreasca următoarele jocuri: sîmbătă de la orele 17 Voința — Universitatea (m), Universitatea — Olimpia (f) și Dinamo — I.C.F. (m) iar duminică de la orele 8,30 I.C.H.F. — A. S. Armata Bacău (m), Rapid — Universitatea Cluj (m) și Academia Militară — Universitatea Iași (m).

● Turneul final al campionatului național masculin individual la șah continuă să se desfășoare în aula Institutului de Petrol, Gaze și Geologie din București, în fiecare după-amiază începînd de la orele 16,30.

AGENDA SĂPTĂMÂNALA DE SPORT

AZI ARTICOLE • REPORTAJE

CRONICA FILMULUI

DINCOLO DE SEDUCȚIA PEISAJULUI

Horia Pătrașcu

Nu o singură dată, pasionanta viață a sondelor i-a atras pe cineaști ; spectaculosul dur, firesc, al muncii petroliștilor, a dat în nenumărate rînduri — transpus pe ecran — opere de valoare. Dacă ar fi să ne referim numai la cinematografia națională, nu putem să nu amintim, în această ordine de idei, „*Erupția*" lui Liviu Ciulei — moment important, după părerea noastră, a *trecerii* filmului românesc, de la adolescență, către maturitate.

Iată dar că o nouă grupă de realizatori (scenarist : Ioan Grigorescu ; regizor : Virgil Calotescu), își propune să atace aceeași temă, beneficiind de astă dată de avantajele ecranului lat și de învățămintele trase în urma unor experiențe (cinematografice) consumate. Filmul se vrea a fi o dezbatere publică asupra responsabilității unor oameni pasionați de munca lor, plini de inițiativă, a unor oameni profesionali-integri, în luptă cu mentalități (sau ambiții) depășite. Conflictul esențial — și poate unic (iar asta nu e rău) — devine în cele din urmă cel subliniat într-una din replicile-cheie ale peliculei : dacă omul *are — sau nu —* dreptul de a greși.

Ideea ni se pare a fi deosebit de interesantă, și demnă de atenția unor realizatori de film ; *mai ales* a unor realizatori *de film*, întrucît „spectaculosul" de de care pomeneam mai sus, cu greu își poate găsi o materializare artistică atît de pregnantă cum e cea „vizuală", specifică ecranului.

Cu condiția însă — firește — de a nu se uita oamenii. De a nu se uita (sau a se trata superficial) *munca* lor, frămîntările lor sufletești. Există un *univers* al sondelor (admirabil prins de pildă în literatură, de către Geo Bogza), un univers ce include atît peisajul (rareori „peisagistic", „liniștitor"), cît și — *mai ales*, chiar — *universul spiritual* al lucrătorilor petroliști. Similar poate că numai cu cel al minerilor. Și asta nu atît pentru faptul că munca ambelor comunități (căci *sînt* două comunități distincte în peisajul industriei moderne), este deosebit de grea, de eroică, de bărbătească — cît pentru acela pe care îndrăznim doar a-l sugera, declarîndu-ne totodată subiectivismul : faptul că ambele aceste comunități au de a face cu *adîncul* : cu adîncurile pămîntului, pe care îl scormonesc pentru a-i zmulge roca sau depozitul ascuns.

Dacă în ceea ce privește „peisajul" sondelor (imaginea : C. Ionescu-Tonciu și Răducanu Ateodoresei) este reprezentat la un înalt nivel artistic, celălalt aspect, cel care ne și interesează de altfel în primul rînd : cel al *relațiilor* dintre oameni, cel al „universului" lor spiritual și sufletesc — este relativ sărac, și se menține cam la *suprafață*. Iar acest lucru este cu atît mai surprinzător, cu cît scenariul filmului purta în sine, evident, mari posibilități de speculații artistice regizorale. Filmul nu reușește să pătrundă, să „sondeze" *în adîncime* destinul eroilor. Deși corect înfățișați — uneori chiar avînd certe momente de autentică trăire — acești eroi se definesc totuși spectatorului prin situații *date*, sînt puși să acționeze în împrejurări parcă *dirijate* către o soluție care convine ; și nici finalul „deschis" (la care subscriem de altfel, cu toată sinceritatea), nici acest final chiar, nu poate înlătura impresia de superficialitate în trăiere. De nesinceritate. (Poate să fi fost și o eroare de distribuție ; argumentul este șubred însă : cu nimic mai mult avantajați de texte decît, să zicem, Iurie Darie — în rolul ing. Tudoran, și care aduce pe ecran toate schemele *faciale* pe care i le cunoaștem din teatru — avînd, deci, replici, cam de aceeași talie, Ștefan Ciubotărașu sau Toma Caragiu, sau chiar și Dem. Rădulescu — lăsînd la o parte orice ironie — reușesc să se facă *crezuți* ; sînt *de acolo* Prin urmare, repetăm, argumentul cade).

Există însă o serie de simboluri ieftine, de încadraturi „deja vu" ; există stîngăcii de compoziție ; și mai există, din nefericire, lecții neînsușite pe deplin (secvența transportării bidoanelor cu nitroglicerină este de-a dreptul penibilă, și nu atît pentru că amintește izbitor de „Salariul groazei", cît pentru faptul că pînă și un copil poate ști că oamenii ce poartă bidoane cu un asemenea exploziv, nu pășesc unul în urma altuia la o distanță de nici măcar un metru !...). Dacă ar fi existat mai multă *seriozitate !...*

Trecînd însă cu vederea peste toate acestea, putem spune că filmul lui Calotescu reprezintă o *încercare* demnă de interesul și chiar de atenția spectatorilor noștri ; spectatori cu mult mai indulgenți, desigur, decît pana unui cronicar...

PIERRE LAROUSSE

150 de ani de la naștere

Se împlinesc 150 de ani de la nașterea lui Pierre Larousse, celebru gramatic și lexicograf francez. S-a născut în 1817 la Toucy, un sat din districtul Yonne. Tatăl său era fierar. Micul Pierre a fost un elev strălucit al școalei publice din sat și manifesta de pe atunci o mare curiozitate intelectuală și un interes deosebit pentru clasarea diverselor noțiuni într-un mod original, pentru a face posibilă consultarea lor rapidă.

În 1852 fondează împreună cu Augustin Boyer „Librăria Larousse și Boyer". Cei doi asociați începură să publice manuale școlare : Gramatica elementară lexicologică, „Tratat complet de analiză și de sinteză logică", „Enciclopedie pentru tineret" etc.

Urmează după multă muncă și migală capodopera vieții sale: Marele Dicționar al secolului XIX" (Grand Dictionnaire du XIX siécle), dicționar enciclopedic, în ordine alfabetică, o formulă originală, care va avea un succes răsunător. Marele Dicționar cuprindea 15 volume care totalizau 22 500 pagini. Apariția lui începu în 1865. Ultimul volum apăru după moartea sa care a survenit în 1875. Inițial acest dicționar a apărut în fascicole. Pierre Larousse a lucrat la acest dicționar 10 ani.

„Voi face o carte unde se vor găsi toate cunoștințele care îmbogățesc azi spiritul uman" — declara P. Larousse la apariția cărții.

B. DUNĂREANU

ADUNĂRI DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI

ÎNTRE DOUĂ CARTURI

În portul Constanța, în raza căruia vin și pleacă continuu nave românești și sub pavilion străin, în atmosfera tumultoasă de muncă continuă, la una din danele de acostare, dominînd împrejurimile cu silueta sa impresionantă, se află ancorată moderna navă mineralieră „Hunedoara", cu un deplasament de 25 000 tone. În inima acestui modern colos de metal, într-o clipă de răgaz între două curse, s-au adunat cei mai tineri membri ai echipajului, utecíștii, pentru a analiza activitatea organizației U.T.C. de pe vas și a alege noul organ de conducere. Mulți dintre cei care ascultau cu atenție darea de seamă erau citați pentru pasiunea și curajul cu care și-au îndeplinit îndatoririle la bord.

Sînt multe lucruri bune de spus despre acțiunile inițiate de organizația U.T.C., care a știut să îmbine scopul educativ cu cerințele de recreere și destindere, răspunzînd prin diverse acțiuni pasiunii tinerilor pentru știință și tehnică, pentru muncă, cultivîndu-le dragostea de meserie, patriotismul. Sînt evidențiate, astfel, activitățile cultural-artistice, cele cu specific marinăresc, întrecerile sportive, victoriile obținute în meciurile amicale de fotbal în Japonia sau India, cu echipajele altor nave.

Aceste acțiuni au făcut mai plăcute lungile voiaje și s-au răsfrînt pozitiv asupra felului în care utecíștii și-au îndeplinit sarcinile de producție. Fie că sînt mecanici, electricieni, radiști, ofițeri tehnici sau ofițeri de punte, toți acești tineri țin la cuvîntul dat și la onoarea navei. Nu de puține ori ei au efectuat sute de ore de muncă voluntar-patriotică pentru întreținerea navei, în așa fel, încît la acostarea ei în diferite porturi ale lumii, vasul deasupra căruia flutură drapelul românesc, să stîrnească sentimente de admirație.

Dar cea mai mare parte a adunării au ocupat-o discuțiile caracterizate prin grija și preocuparea pentru activitatea viitoare a organizației U.T.C., capitol la care inițiativa și fantezia au avut cîmp larg. Rînd pe rînd, programul de activități consemnează constituirea concursurilor și ciclurilor de expuneri, cu exemplificări practice, care să ajute la ridicarea măiestriei profesionale, la cunoașterea și manevrarea complexei aparaturi din dotare. Cunoașterea istoriei, culturii și economiei țărilor prin care trec, vizitarea celor mai importante obiective din porturile în care ancorează — sînt deziderate de care utecíștii au ținut seama în această adunare generală. Totodată, un accent deosebit s-a pus în adunare pe pregătirea politică și ideologică a fiecărui tînăr, cunoașterea evenimentelor interne și internaționale, însușirea politicii partidului nostru.

La ora cînd citiți aceste rînduri, nava „Hunedoara" se află deja în cursă la multe mile depărtare de patrie. În clipe de răgaz însă, între două carturi, programul de activitate al organizației U.T.C. de pe vas va prinde viață.

DAN BĂDUȚU

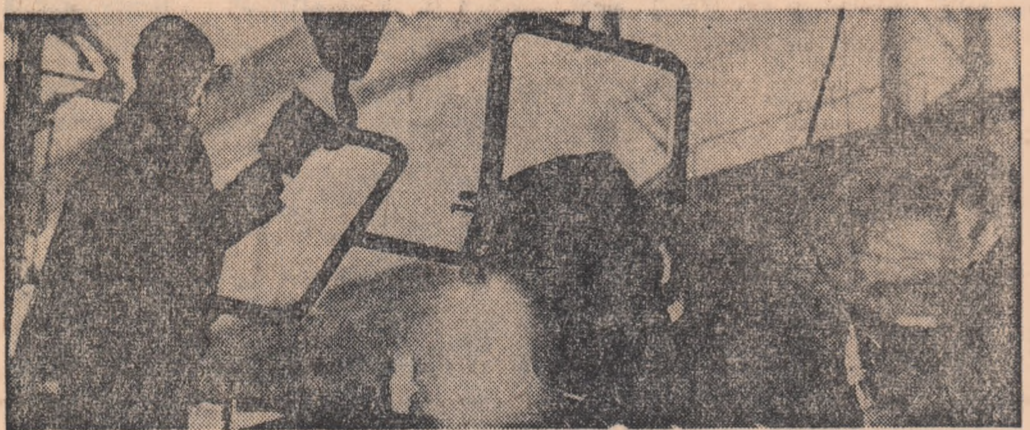

Oțelul incandescent va deveni în curînd piese ; piesele vor fi asamblate și autocamioanele românești produse la Brașov vor primi startul. Foto : O. PLECAN

• •

MIRAJUL TRENULUI ALBASTRU (II)

Pavel Aioanei

(Urmare din nr. 5740)

Așchii între plăcile placajului

În ultimii ani Blajul a întinerit prin darea în funcțiune a Complexului de industrializare a lemnului. Aici se fabrică garnituri de mobilă cunoscute în multe țări din Europa. Un prilej de satisfacție pentru inginerii, tehnicienii și muncitorii de aici este acela că mulți beneficiari, atît din țară cît și din străinătate înscriu pe nota de comandă adresată direcției ministerului de resort : Preferăm cu precădere produsele de la C.I.L. Blaj.

Și totuși, complexul are un călcîi al lui Achile : fabrica de placaje. Pînă în luna septembrie se realiza placaj E (o calitate inferioară) într-un procent mai mare de 30 la sută peste prevederile planului. S-au luat măsuri peste măsuri, unele dintre ele rămînînd în stadiul de „incluse" în diferite procese verbale — și totuși incizia nu fusese încă făcută cum trebuie, productivitatea muncii era în continuare scăzută. Noua conducere (vechime cca 4 luni, pentru că cea veche... pierduse trenul albastru) a trecut mai operativ la fapte. Eșalonarea anumitor lucrări și utilaje pe schimburi a însemnat un reviriment, dar nu cel scontat. Organizarea pe brigăzi complexe a adus și ea o înviorare. Totuși, lucrurile nu avansaseră cine știe cît și în gara Blajului continuau să oprească numai personalele și unele accelerate de importanță locală. Iată însă că doi tineri ingineri, Alexandru Ciuruș și Traian... Blaj, s-au hotărît să întreprindă o acțiune pe cont propriu, cum se spune — și asta **nu din dorința ca peste ani să nu ofteze cu nostalgie după șansa pierdută** — ci din simpla, lăudabila și omeneasca dorință de a da complexului un ajutor, de a pune umărul pentru ridicarea productivității muncii, pentru a facilita realizarea unei producții de calitate. Primul este șeful serviciului CTC deci direct interesat, al doilea, șeful serviciului de organizarea muncii, interesat, așadar, și mai direct.

Zi de zi, și nu mai un singur schimb, au stat în fabrica de placaj. Au asistat la operațiile de derulare, de tăiere a furnirului, uscare, reparare, pînă ce acesta ajungea la fuse ?. Cu alte cuvinte, au asistat tragerea fiecărei plăci de placaj, dînd îndrumări, oprind lucrările cînd se constatau nereguli, „tăind" fișe de rebut unde constatau că era cazul, la nevoie punînd și mîna — și de cîte ori n-a fost nevoie ! — și iată că după o muncă de o lună de zile, luînd pe loc măsurile cuvenite, schimbînd uneori din mers. metodele de fabricație, producția a înregistrat un salt echivalent cu 300 m c. produs finit, ceea ce înseamnă că procentul placajului E scăzuse nu la 20 la sută cît îngăduia și prevedea planul — ci la 14 la sută. N-au făcut mare caz de osteneala lor, ci au trecut la elaborarea teoretică a unor metode mai noi care odată aplicate vor da rezultate și mai bune. **Acești doi tineri ingineri nu-și vor spune unul altuia cine știe cînd că au pierdut șansa, că trenul albastru a lunecat șuierînd pe lîngă ei, nu vor avea această nostalgie deoarece nici nu-și vor pune problema aceasta.**

Tinerețea fetelor

În orașul Victoria, după cum se știe, toate străzile sînt principale... Se înserează. În toamna aceasta au fost pe aici zile minunate și înserările au cunoscut lumina aceea sinilie, care parcă te scoate la plimbare. Cu toate acestea, începînd încă înainte de ora 18, orașul ațipește. Rar vezi cîte un tînăr pășind agale spre club, sau cîte o fată grăbită, parcă fugărită de cineva, dispărînd brusc pe ușa vreunui bloc.

Nedumeriți, ne-am îndreptat și noi spre club. Am rămas mirați. Și acesta nu pentru că n-ar fi un club ca toate cluburile. Ci pentru că era aproape pustiu. Două —trei mese de șah ocupate de niște băieți tăcuți, o ușoară animație în jurul mesei de biliard, țăcănitul tacului era de-a dreptul enervant în adunarea aceea liniștită și, care, dealtfel, s-a destrămat în jurul orei 21. Privind în programul clubului, mirării noastre i s-a dat explicația. Din cele șapte zile ale săptămînii, zile în care o mie și una activități interesante ar fi putut avea loc aici — două zile erau goale, albe, lipsite de orice fel de acțiune. Iar cele cu „program" n-ar fi fost suportate nici de cel mai docil așezămînt de bătrîni. Pentru că n-am avut nici măcar cu cine sta de vorbă, am plecat. Am oprit pe primul trecător întîlnit pe stradă și i-am solicitat părerea. Interlocutorul : Viorel Bărbuț, mecanic la secția a VII-a a Combinatului Chimic.

— Nu știu ce să vă spun. Sînt la o vîrstă cînd mă „distrez" mai mult pe-acasă. Cîte nu sînt de făcut, dar îmi aduc aminte cînd eram foarte tînăr... Eu sînt aici de la început, cînd totul era cenușiu, de culoarea șantierului, a betonului. Trăiam în barăci. Apoi, dacă la muncă depuneam toată energia, tot entuziasmul, nici la distracții. nu ne lăsam mai prejos. Pe atunci nici nu prea aveam condiții. Dar în fiecare seară de sîmbătă sau duminică organizam reuniuni cu program și dans de li se dusese vestea. Veneau la „balurile" noastre și tineri din satele apropiate : Ucea, Feldioara, Arpașul de Jos și altele. Țin minte că odată eram amenințați să nu avem orchestră. Și am trimis pe unul dintre noi cu camionul, că tot avea treabă într-acolo de-a adus muzicanți tocmai din Banat ! Păi nu ? Dacă-i bal, bal să fie !

Expansivitatea „veteranului" ne-a amuzat dar totodată ne-a și pus pe gînduri. Mai ales că știam că **în acest oraș tînăr, modern, trăiesc aproape numai oameni tineri.** Am rugat-o pe Maria Mitea, secretara organizației UTC din secția a XV-a a Combinatului chimic să încerce să justifice această atmosferă bătrînicioasă.

— Fetele se tem să iasă în lume. Se bîrfește foarte mult și este destul să te vadă cineva pe stradă la aprinsul stelelor (!) că reputația îți este știrbită !

— Cum așa ?

— Păi, mai toate vor să se mărite cu un inginer, vor să aibă mașină, știu eu, nu le convine să spună cineva că le-a văzut „țopăind" cu mai știu eu cine.

Ciudată optică. Chiar dacă ar fi așa, am vrea să-l vedem pe inginerul care i-ar reproșa alesei sale, înainte de a o urca în automobilul căsniciei, că a „țopăit" o seară de sîmbătă la club.

Oroș Margareta, operatoare în combinat ne spune cu amărăciune :

— Sînt în Orașul Victoria de aproape doi ani și n-am dansat niciodată.

— Nici măcar o singură vară.

— Exact. Cred că vinovați sînt și băieții. Nu ne invită. Sau o fac nepoliticos. Ce vorbă-i asta : Marghit, te fac diseară un twist ?

Și multe alte asemenea motive. Cum a apărut această mentalitate provincială, de suspiciune ? Unde trebuie operat pentru ca „gura lumii" să vorbească ce și cînd trebuie ? Oare comitetul orășenesc nu s-a gîndit la remedierea acestei anomalii, vorba ceea, strigătoare la cer ? Cînd se vor distra acești oameni, cînd vor rîde, cînd vor dansa ? Poate cînd după un vals lent îi vor durea șalele și le vor tremura genunchii ? Dulcea pasăre a tinereții nu se mai întoarce. Grăbiți-vă, tovarăși, să însuflețiți aceste suflete care se îndepărtează, se claustrează cu sau fără voia lor. Altfel riscați să pierdeți chiar personalul nu prezumtivul tren albastru.

*

Am comentat cîteva fapte întîlnite în călătoria noastră în regiunea Brașov. Desigur că asemenea lucruri s-au petrecut și în altă parte. **Atitudinea față de muncă, față de propria ta persoană, față de colectivul în care trăiești și față de preocupările sale, cauzele neîncrederii în seriozitatea tinereții, ale ticurilor provinciale etc. — iată numai cîteva enunțări ce merită dezbătute, aprofundate.** Pentru că în cadrul acestor coordonate se desfășoară viața noastră. În existența noastră diurnă nu mai există mirajul hazardului. **Regretul nostalgic al unora după așa-zisa șansă pierdută nu este altceva decît mascarea nedibace a pierderii entuziasmului, a cochetării cu ratarea. Așa zisul tren albastru — reușita, izbînda, îndeplinirea visului, a idealului — care să te ducă spre un viitor fericit, nu poate fi prins la noroc, din fugă, printr-o întîmplare fericită ca un cîștig la loterie. Un loc în acest tren albastru se cîștigă printr-o muncă tot mai bine înfăptuită, prin efortul continuu de perfecționare, de depășire continuă.**

Poftiți în vagoane, tovarăși !

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

LA CASA ZIARIȘTILOR

VALORI STUDENȚEȘTI

La sediul Institutului, în sălile de concert ale centrelor muzicale ale țării, în cluburi și case de cultură, Studioul Conservatorului bucureștean devine tot mai mult o instituție muzicală de prim interes al Capitalei.

Spectacolele studențești de operă, concertele simfonice, recitalurile vocal-instrumentale, înscriu în viața muzicală a orașului o suită de manifestări de ținută, remarcabile prin ineditul repertoriului, prin dăruirea și pasiunea cu care studenții cultivă valorile muzicale.

În suita acestor spectacole, „Seara de duete comice din opere" organizată de Casa Ziariștilor în cadrul ciclului de manifestări cultural-artistice intitulate „Tinere talente" a constituit o primă „confruntare" artistică în care tinerii artiști au debutat cu succes în fața viitorilor lor cronicari.

În regia lui B. Roman, 11 studenți și absolvenți ai Conservatorului bucureștean — Aida Abagief, Cornelia Angelescu, Elena Grigorescu-Francu, Constanța Ionescu, Lucia Tudose, Nicolae Andreescu, Cristian Mihăilescu, Dan Mușatescu, Aris Olanesian, Ștefan Teodorescu, Eduard Tumageanian — au prezentat cîteva semnificative momente din istoria operei buffe.

Cu o adîncă înțelegere a partiturilor muzicale, cu un umor suculent, studenții au tălmăcit remarcabile pagini din „Flautul fermecat", „Don Pasquale", „Mireasa vîndută", „Logodnicul Masenkăi", și „O noapte furtunoasă".

O notă specială pentru scenografia semnată de Sorin Haber.

În ansamblu, studenții bucureșteni au conturat primele dimensiuni ale unui spectacol-recital deosebit prin ideea alcătuirii sale, care ar putea cuceri sufragiile publicului oricărei săli de concerte.

I. S.

În librării

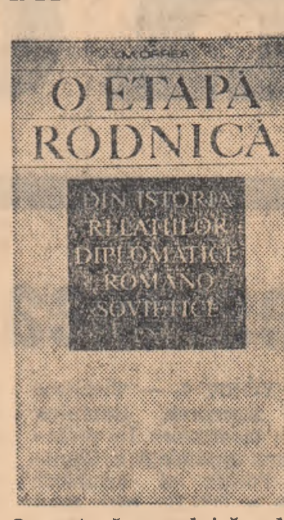

O etapă rodnică din istoria relațiilor diplomatice româno-sovietice (1928—1936) de Ion M. OPREA.

Cartea analizează evoluția relațiilor dintre România și U.R.S.S. în perioada 1928—1936 scoțînd în evidență dorința ambelor state de a stabili legături de bună vecinătate și prietenie între ele. După ce se relevă importanța Marii Revoluții socialiste din Octombrie, autorul evocă principalele momente în care diplomația românească a venit în contact cu diplomația sovietică, începînd din 1918. În lucrare se evidențiază puternicul curent de opinie întreținut de comuniști și de alte forțe politice democratice favorabil normalizării relațiilor cu U.R.S.S. și se relevă rolul pozitiv pe care l-a jucat în această direcție diplomatul român Nicolae Titulescu.

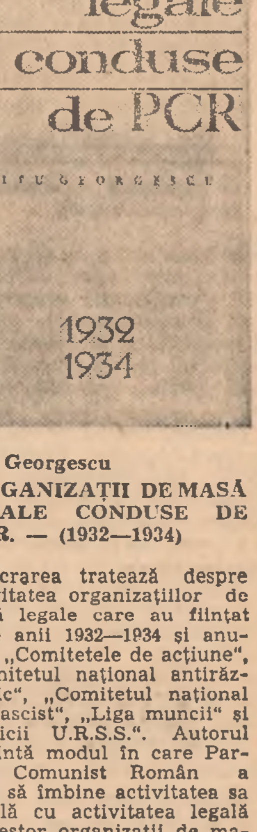

Titu Georgescu
ORGANIZAȚII DE MASĂ LEGALE CONDUSE DE P.C.R. — (1932—1934)

Lucrarea tratează despre activitatea organizațiilor de masă legale care au ființat între anii 1932—1934 și anume : „Comitetele de acțiune", „Comitetul național antirăzboinic", „Comitetul național antifascist", „Liga muncii" și „Amicii U.R.S.S.". Autorul prezintă modul în care Partidul Comunist Român a știut să îmbine activitatea sa ilegală cu activitatea legală a acestor organizații de masă pe care le-a inițiat și condus. Din lucrare rezultă prezența partidului nostru prin intermediul organizațiilor de masă legale în viața politică a țării și în acțiunile întreprinse de mișcarea muncitorească internațională, poziția sa justă față de criza economică și contraofensiva proletariatului împotriva burgheziei, față de pericolul unui război imperialist și de ascensiunea fascismului, față de necesitatea apărării Uniunii Sovietice împotriva uneltirilor imperialiste.

Pelicula FOTO amatorilor

SUCEAVA. — Construcții moderne în cartierul Arini
Foto : GHEORGHE SOFRONIE

LA O ANIVERSARE...

Se împlinește, anul acesta, un deceniu de la înființarea, în cîteva orașe ale țării, a liceelor cu program special de educație fizică. Apărute inițial cu caracter experimental, acestea și-au cucerit repede o o largă popularitate, datorită, în primul rînd, afluxului tinerilor îndrăgostiți și pasionați de sport. Mai apoi, succesele înregistrate atît pe planul învățăturii, cît și al performanțelor sportive le-au întregit popularitatea, servind în același timp, drept certificat de consacrare a acestor licee.

Am făcut recent o vizită „protocolară" Liceului nr. 35 cu program special de educație fizică din București. Încă de la apariția sa, în anul 1957, liceul a devenit un factor important de propagare a sportului, o pepinieră școlară care a dat elemente de valoare. De pe băncile acestui liceu a plecat cîștigătoarea medaliei de aur la Olimpiada de la Tokio din 1964, sulițașa Mihaela Peneș. Tot aici a învățat campionul mondial la aruncarea ciocanului (juniori) Gheorghe Costache. Aceiași profesori devotați au făcut din Lucia Chiriță și Petre Mihaiuc componenți de bază ai lotului național de gimnastică. Din loturile naționale de juniori la baschet au mai făcut parte Octavian Teodoru, Scorțescu, Lucian Lungulescu și alții. Ei, toți elevii școlii, s-au bucurat de-a lungul anilor de antrenori buni, de profesori îndrăgostiți de meserie, cu o vastă experiență pedagogică și o temeinică pregătire profesională printre care Constanța Teodorescu, Maria Vasilescu, Elisabeta Stănescu,. Valentin Dăscălescu. Aproape toți absolvenții școlii sînt în prezent studenți ai institutelor de învățămînt superior.

EMIL ȚEPEȘEANU

Varietăți pe GLOB

VIAȚĂ — NUMAI PE PĂMÎNT?

0,4 la sută oxigen, 90—95 la sută bioxid de carbon, 1,6 la sută vapori de apă, temperatura variind între 40 și 280 grade Celsius, presiunea 22 de atmosfere. Acestea sînt principalele caracteristici ale atmosferei venusiene, așa cum ne-au fost indicate de sonda cosmică sovietică „Venus-4".

Ecoul „dezvăluirilor" lui „Venus-4" se vădește a fi excepțional de profund. Ridicarea unei părți a vălului misterelor ce înconjurau „sora geamănă" a Terrei e pe punctul să provoace o veritabilă răsturnare în teze și supoziții larg răspîndite.

Semnalele venite de la „Venus-4" par să indice că Venus e total lipsit de viață. Atmosfera, compusă doar din bioxid de carbon nu conține aproape deloc oxigen și nici o urmă de azot, indispensabil vieții — proteină esențială a acizilor nucleilor despre care se știe că conțin codul genetic. Astfel par să se reducă considerabil speranțele de a găsi viață în sistemul solar. Mai mult, aceasta ar determina, așa cum remarcă savantul american Dr. Carl Sagan, directorul laboratorului de astrofizică al universității Harward, „reconsiderarea întregii probleme a vieții în Univers, oriunde în afară de Terra".

Dacă în lumina datelor precise furnizate de „Venus-4" putem presupune că nu există viață în sistemul solar (cel puțin în forma pe care o cunoaștem) atunci nu rămîn celor care imaginează viața în Univers decît raționamente care se pot întoarce împotriva lor. Pînă acum unii astrofizicieni și biochimiști spuneau „De ce am presupune că Terra ar fi singura planetă cu viață ? De ce n-ar exista un mare număr de alte planete cu ființe vii ?" Acum, se poate replica : „De ce am presupune că Luna, Marte și Venus ar fi singurele planete moarte, fără viață ? De ce n-ar exista un foarte mare număr de planete de acest gen ?"

Nu mai rămîn decît supoziții teoretice despre viața extraterestră, despre existența unor ființe vii în marele Univers.

E. R.

de peste hotare

2500 avioane americane doborîte deasupra R. D. Vietnam

HANOI 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția V.N.A., la 6 noiembrie pe teritoriul R. D. Vietnam au fost doborîte alte 5 avioane americane. Trei dintre acestea au fost doborîte deasupra Hanoiului. Numărul total al aparatelor de zbor ale S.U.A. distruse pînă în prezent în Vietnamul de nord este de 2 500.

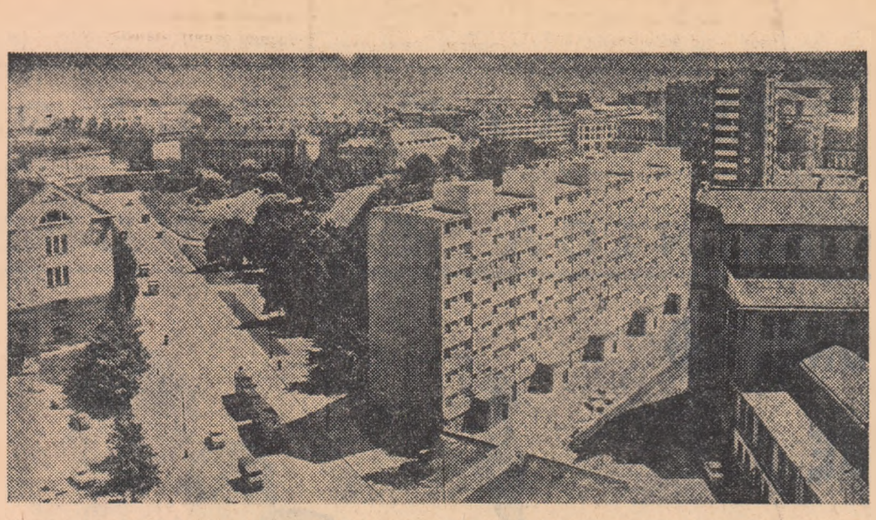

R. P. POLONĂ. — Vedere panoramică a zonei estice a Varșoviei

Sesiunea O.N.U.

NEW YORK 6. — Trimisul special Agerpres, Romulus Căplescu transmite: În ședința de luni dimineață a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U., care dezbate punctul intitulat „Problema coreeană", a luat cuvîntul ambasadorul Gheorghe Diaconescu, reprezentantul permanent al României la Națiunile Unite.

Pentru crearea premizelor care să ducă la eliminarea obstacolelor care au împiedicat pînă în prezent înfăptuirea dorinței de unificare a poporului coreean, a subliniat vorbitorul, delegația României a prezentat Comitetului Politic în calitate de coautoare împreună cu delegațiile a 13 alte state, un proiect de rezoluție cerînd retragerea trupelor S.U.A. și a tuturor trupelor străine care ocupă Coreea de sud la adăpostul emblemei Națiunilor Unite, iar împreună cu încă 12 delegații un alt proiect de rezoluție care propune dizolvarea așa-zisei Comisii a Națiunilor Unite pentru unificarea și refacerea Coreei, organism ce reflectă exclusiv interesul acelora ce doresc să perpetueze ocupația străină a Coreei de sud.

După ce a enumerat diferitele propuneri concrete ale guvernului R.P.D. Coreene menite să ducă la restabilirea unității poporului coreean și care au fost respinse sistematic de autoritățile de la Seul, ambasadorul Gheorghe Diaconescu a arătat că împreună cu delegațiile a șase alte țări, delegația română a prezentat o serie de amendamente la proiectul de rezoluție al S.U.A. și altor state care recomandă comisiei mai sus amintite să-și continue activitatea. Pornind de la premiza că în fața impasului în care se găsește problema unificării Coreei este necesar să se caute o formulă nouă, în amendamente se preconizează convocarea unei conferințe cu participarea reprezentanților Coreei de sud și Coreei de nord, precum și ai statelor interesate în rezolvarea acestei probleme care ar urma să fie desemnați în număr egal de reprezentanții celor două state coreene.

Întrevederile președintelui Adunării Generale a O.N.U.

Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu a primit luni în cabinetul său de lucru de la secretariatul Națiunilor Unite pe Mamadou Kante (Mali), președintele pe luna în curs a Consiliului de Securitate. Problemele care stau în fața actualei sesiuni au fost abordate și cu prilejul unei vizite făcute de V. Kuznețov prim locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., șeful delegației sovietice la sesiune.

În continuare, Corneliu Mănescu împreună cu soția s-a întîlnit cu regele Mahendra al Nepalului cu soția, aflat în vizită oficială la Națiunile Unite și a participat la dejunul oferit de secretarul general al O.N.U., U Thant, în cinstea oaspeților nepalezi.

EVENIMENTELE DE LA SANAA

● Armata a preluat puterea în Yemen ● O criză de lungă durată și finalul ei ● Obiectivele noilor conducători

Duminică dimineața, o emisiune a postului de radio Sanaa a anunțat preluarea puterii de către armată și înlăturarea guvernului condus de Abdullah Al Sallal. Informația primă, evident lapidară, menționa destituirea lui Sallal din funcțiile de președinte al Republicii Arabe Yemen, de prim-ministru și de ministru al afacerilor externe. Răsturnarea de la Sanaa s-a produs fără vărsări de sînge și, potrivit știrilor, în posesia cărora ne aflăm, fără complicații. „Forțele armate yemenite și-au îndeplinit sarcina în calm" — se afirmă într-un mesaj. La începutul dimineții de luni, din Sanaa se făcea cunoscut că situația este „pe deplin calmă".

Evenimentele de la Sanaa nu se încadrează în categoria surprizelor politice. Cotidianul egiptean AL AHRAM sublinia într-un comentariu că înlăturarea fostului președinte „era inevitabilă". Problema yemenită nu se limita, în lunile din urmă, la conflictul devenit cronic care opunea pe republicani monarhistilor refugiați în munți sau adăpostiți în palatele Ryadului. Neînțelegerile crescînde din interiorul forțelor politice ce susțin sistemul republican au introdus elemente noi, de tensiune, într-o zonă nevralgică. După înlăturarea imamului El Badr, în septembrie 1962 și proclamarea Republicii Arabe Yemen se realizase o coeziune a tuturor oamenilor politici care militau pentru dezvoltarea țării pe un drum nou, corespunzător intereselor naționale. Republicanii au lăsat deoparte divergențele atunci cînd detașamentele regaliste, susținute de Arabia Saudită cu aur și arme, primejduiau cuceririle populare. Dar mai tîrziu, în condițiile în care regimul republican s-a consolidat iar problemele de ordin militar au fost eclipsate de cele politice, dezacordurile au ieșit la iveală. Momentele de dificultate s-au înmulțit, disputele dintre diferitele fracțiuni republicane fiind „o urmare a paradoxurilor ce s-au acumulat aici în ultimii ani" — scrie AL AHRAM. După părerea cotidianului din Cairo „prezența trupelor egiptene în Yemen a împiedicat izbucnirea unor ciocniri deschise".

La Khartum, cu ocazia reuniunii arabe la nivel înalt, președintele Nasser și regele Feisal au realizat o înțelegere privind Yemenul. Acordul stipula ca R.A.U. să-și retragă trupele din Yemen iar Arabia saudită să sisteze orice ajutor acordat monarhiștilor yemeniți. În unele cercuri politice din Sanaa, înțelegerea de la Khartum a fost primită cu rezerve și s-au semnalat chiar tulburări. Comisia arabă tripartită (Sudan, Maroc și Irak) consultînd diferite fracțiuni politice din Yemen, a depus eforturi pentru a facilita o soluționare pașnică a spinoasei probleme. Se sugera, în principal, convocarea unei conferințe naționale yemenite la care să fie reprezentate toate forțele politice din țară și care să pună capăt luptelor fraticide. Experiența de la Harad trebuia reeditată sub auspicii mai favorabile. „Yemeniții trebuie să se înțeleagă între ei" — a declarat Abdel Rahman Iriani, președintele noului consiliu prezidențial republican alcătuit la Sanaa. Într-un interviu, el a făcut precizarea că „dialogul dintre republicani și regaliști trebuie să se desfășoare fără mediatori". După aprecierea agenției FRANCE PRESSE Iriani este „un republican moderat" ale cărui opinii s-au ciocnit deseori cu cele ale lui Sallal. În urma neînțelegerilor cu ex-președintele, a preferat să trăiască la Cairo de unde s-a reîntors în urmă cu aproape două săptămîni. Observatorii politici nu și-au ascuns uimirea atunci cînd Sallal plecînd într-un voiaj peste hotare a încredințat conducerea treburilor statului tocmai lui Iriani, pe a cărui fidelitate nu putea conta. O declarație făcută de fostul ambasador yemenit la Bagdad a dezvăluit că „lovitura de stat de la Sanaa a avut loc după o serie de întîlniri între veterani ai armatei yemenite, ofițeri yemeniți care s-au înapoiat după un an de exil și importanți șefi de triburi".

Corespondentul din Cairo al agenției FRANCE PRESSE consideră că „pentru oamenii politici care au pregătit îndepărtarea lui Sallal sarcina cea mai grea consta în a-și atrage concursul armatei..." Obiectivele noilor conducători yemeniți au fost definite într-un comunicat: „Mișcarea noastră are drept scop să asigure respectarea principiilor revoluției din 26 septembrie care a fost deviată de la obiectivele ei... Ea este îndreptată împotriva reacțiunii, oportunismului și imperialismului". Precizînd că Yemenul face parte din țările lumii a treia, comunicatul afirmă: „Mișcarea noastră este o mișcare arabă care urmărește prietenia cu toate țările arabe și îndeosebi cu Republica Arabă Unită". Autorii răsturnării de la Sanaa au subliniat, potrivit agenției U.P.I., că înlăturarea președintelui constituie „o măsură constituțională", deoarece mandatul său expirase cu mai multe luni în urmă, la 3 mai. Din relatările agențiilor reiese că noul guvern este compus mai ales din ofițeri care, în general, n-au mai avut atribuții ministeriale.

Ziarul AL AHRAM sublinia luni dimineața că „lovitura de stat militară de la Sanaa este o problemă internă a Yemenului care privește exclusiv poporul yemenit".

E. O.

Agendă politică franceză

Viața politică franceză a cunoscut în acest sfîrșit de săptămînă o intensificare considerabilă.

Conferințele regionale ale partidului de guvernămînt U.N.R., menite să pregătească congresul național al acestui partid, prevăzut pentru 24 și 25 noiembrie, au evidențiat, pentru prima dată în mod public, prezența unei preocupări pentru viitorul mișcării gaulliste. Această preocupare, remarcă Agenția FRANCE PRESSE, este determinată de faptul că, fiind conștienți de dificultatea de a păstra uniți oameni pe care numai personalitatea generalului de Gaulle îi adună, conducătorii U.N.R. doresc să pună bazele unei mari mișcări susceptibile să reunească tendințele diverse care compun în prezent frontul guvernamental. Ziarul „PARIS JOUR" scrie la rîndul său: „Situația este dominată de prezența generalului de Gaulle la Elysée. Nu este sigur dacă pe viitor toate concepțiile de astăzi nu vor trebui revizuite în profunzime". După părerea ziarului „COMBAT", „este vorba de faptul dacă actualii demnitari ai regimului sînt capabili să-l mențină și mai ales să se înțeleagă asupra conținutului gaullismului"

Se pare că pentru a-și defini o politică proprie, gaulliștii au început prin a se departaja de celelalte formațiuni. Ca un prim concept tactic, ei se străduiesc să impună o formulă simplificată a vieții politice franceze. Cei 16 miniștri și alte personalități de frunte, care au plecat duminică în principalele orașe pentru a expune punctul de vedere al conducerii U.N.R., au vorbit despre existența doar a două mari formațiuni politice: gaulliștii și comuniștii. În acest mod, ei au transformat partidul comunist în principalul lor adversar. Potrivit ziarului, „această atitudine este destinată în mod vizibil, în concepția conducătorilor gaulliști, săralieze pe alegătorii centriști, oarecum dezorientați ca urmare a destrămării Centrului democratic".

Tot duminică s-a desfășurat o vie activitate și în rîndul unor formațiuni ale stîngii. A opta sesiune a Convenției republicane, una din cele trei grupări politice care compun Federația stîngii democrate și socialiste, și-a consacrat dezbaterile problemelor internaționale. Într-un raport prezentat la sesiune, Charles Hernu, membru al Prezidiului convenției și vicepreședinte al Federației, a condamnat agresiunea americană în Vietnam și a cerut încetarea neîntîrziată a bombardamentelor aviației americane asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam. Într-o cuvîntare rostită duminică, Francois Mitterrand, președinte al federației și fost candidat al stîngii în alegerile prezidențiale, a încercat să definească o nouă politică externă, relevînd că există numeroase puncte de contact între poziția partidului comunist și cea a federației, deși mai persistă și unele divergențe. La rîndul său, Partidul socialist unificat a hotărît să lanseze o campanie pentru retragerea Franței din alianța atlantică.

GEORGES DASCAL
corespondentul Agerpres la Paris

BERLINUL OCCIDENTAL. — Demonstrație împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam

Referendum la San Francisco

Aproximativ 250 000 de locuitori ai orașului San Francisco își vor exprima astăzi părerile în legătură cu politica externă a Administrației Johnson cînd vor vota, în cadrul unui referendum oficial privind războiul dus de S.U.A. în Vietnam. Alegătorii vor fi chemați să scrie „da" sau „nu" pe un „document politic" care se pronunță pentru „încetarea imediată a focului și retragerea trupelor americane din Vietnam, astfel încît poporul vietnamez să-și poată reglementa singur problemele sale". Aceeași întrebare a primit 41 la sută din voturile exprimate în urmă cu un an de alegătorii din Dearborn. (Michigan).

După cum relatează agenția U.P.I., reprezentanți ai Administrației Johnson și-au exprimat îngrijorarea că această declarație ar putea primi un vot majoritar, ceea ce va fi interpretat ca o respingere a actualei politici a guvernului american. Ei fac o legătură între acesta și „dorința americanilor de a se pune capăt cît mai repede ostilităților" din Vietnam. Marylouise Lovett, director executiv al mișcării din San Francisco, care desfășoară campania împotriva războiului din Vietnam, a declarat că o majoritate a locuitorilor, liberali prin tradiție, din acest oraș, vor vota „da" din cauza nemulțumirii provocate de acest război. Principala lozincă a mișcării este că „poporul nu trebuie să mai fie ignorat în problemele de război și pace și de aceea trebuie să voteze pentru a pune capăt uciderilor, cheltuielilor, războiului".

Orientul Apropiat

● DECLARAȚIILE REGELUI IORDANIEI ● MINISTRUL DE EXTERNE IZRAELIAN LA LONDRA

Într-o conferință de presă televizată ținută la New York regele Hussein al Iordanului a declarat că țările arabe își pun toate speranțele în eforturile Consiliului de Securitate în vederea unei reglementări juste și durabile a conflictului izraelian-arab și sînt chiar dispuse să discute, sub egida Națiunilor Unite, cu Izrael, cu condiția ca acesta să evacueze teritoriile arabe ocupate. „Retragerea Izraelului din teritoriile arabe ocupate constituie condiția prealabilă absolută oricăror tratative între părțile interesate", a subliniat vorbitorul. El a adăugat că într-un asemenea caz va fi posibil să fie reglementate, relativ repede, problemele refugiaților palestinieni, a trecerii navelor izraeliene prin Canalul Suez, precum și alte probleme. Răspunzînd la o întrebare, regele Iordaniei a declarat că propunerile arabe de reglementare a conflictului din Orientul Apropiat cuprind o declarație care recunoaște „dreptul tuturor popoarelor din regiune de a trăi în pace". El a dezmințit afirmațiile premierului izraelian Eshkol, potrivit căruia Iordania ar fi fost dispusă să ducă tratative bilaterale de pace cu Izraelul.

În cursul vizitei pe care o întreprinde la Londra, ministrul de externe izraelian, Abba Eban, a avut luni dimineața convorbiri cu ministrul de externe britanic, George Brown. Cu acest prilej, au fost abordate o serie de probleme referitoare la evoluția crizei din Orientul Apropiat și la acțiunile întreprinse în cadrul O.N.U.

Incidente la Aden

În cursul nopții de duminică și în dimineața zilei de luni, la Aden au continuat să aibă loc schimburi sporadice de focuri, între membrii celor două organizații ale mișcării de eliberare națională — F.L.O.S.Y. și F.N.E., relatează agenția REUTER. Luptele au continuat în ciuda apelului de încetare a focului lansat de conducătorii celor două organizații, precum și a ordinului dat în acest sens de autoritățile locale. În cursul nopții, în diferite cartiere ale Adenului au fost instituite, pentru a treia oară consecutiv, restricții de circulație.

pe scurt

● LA INVITAȚIA lui Fidel Castro, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cuba, prim-ministru al guvernului revoluționar al Cubei, și a lui Osvaldo Dorticos, președintele Republicii Cuba, o delegație de partid și guvernamentală bulgară, în frunte cu Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria, va face o vizită în Cuba în luna februarie 1968.

● DUMINICĂ SEARA a fost lansat de la baza Cape Kennedy „satelitul de aplicații tehnice" (ATS-3), care va lua fotografii în culori din cinci regiuni ale globului: America de Nord, America de Sud, Europa, Africa și Antarctica.

Specialiștii de la N.A.S.A. consideră că fotografiile în culori vor prezenta un mare interes pentru meteorologi, deoarece ele vor furniza precizări, în special asupra înălțimii norilor, lucru care nu poate fi făcut cu ajutorul imaginilor alb-negru. Satelitul va furniza, de asemenea, informații asupra temperaturii mărilor și a diferitelor straturi ale atmosferei din imensa regiune pe care o va „scruta".

● PREȘEDINTELE TURCIEI, Cevdet Sunay, aflat într-o vizită oficială la Londra, a avut luni o întrevedere cu primul ministru englez, Harold Wilson, la reședința acestuia din Downing Street.

● DUMINICĂ, în landul austriac Burgenland, au avut loc alegeri municipale care au confirmat din nou scăderea popularității partidului populist, partid de guvernămînt, așa cum au arătat-o alegerile municipale din octombrie din Salzburg și Klagenfurt, precum și alegerile pentru dieta provincială din Austria inferioară.

Pentru prima oară, Partidul socialist a reușit să obțină majoritatea mandatelor municipale în acest land. La aceste alegeri, socialiștii au primit 49,94 la sută din voturi.

Calm în Katanga

Calmul a revenit în întreaga provincie congoleză Katanga, anunță agenția United Press International. Citînd o declarație a ministrului congolez al afacerilor externe, Justin Bomboko, U.P.I. menționează că trupele armatei naționale congoleze dețin în prezent controlul deplin asupra orașului Bukavu după ce ultimii mercenari care mai încercau să-și mențină pozițiile la periferiile orașului au fost siliți, după lupte grele să se refugieze în Ruanda. Ministrul congolez a subliniat, în declarația făcută duminică ziariștilor, că acești rebeli nu pot fi considerați refugiați politici și, în consecință, Congoul va cere aplicarea acordului de extrădare, existent cu Ruanda.

Bomboko a anunțat, totodată, adaugă U.P.I., că trupele armatei naționale au ocupat și cartierul general al unui alt grup de mercenari, conduși de Bob Denard, stabilit la Kasaji, la aproximativ 100 km est de frontiera angoleză. Acest grup de mercenari a fost forțat să se retragă în direcția Angolei.

AMBASADA ROMÂNIEI VA REPREZENTA INTERESELE CHINEI ÎN INDONEZIA

Ministerul de Externe al R. P. Chineze a informat Ambasada Indoneziei la Pekin, printr-o notă trimisă la 28 octombrie, că Ambasada României în Indonezia a fost solicitată să reprezinte interesele Chinei în Indonezia. Referindu-se la suspendarea de către guvernul indonezian a relațiilor diplomatice cu R. P. Chineză, nota arată că „guvernului chinez nu-i rămîne decît să hotărască închiderea temporară a ambasadei sale în Indonezia, a Consulatului general din Djakarta și a consulatelor din Medan, Makasar și Banjarmasin. Guvernul chinez a obținut consimțămîntul guvernului Republicii Socialiste România ca ambasada sa în Indonezia să vegheze asupra drepturilor și intereselor Republicii Populare Chineze și ale cetățenilor chinezi din Indonezia".

„Scandalul Sucre"

Consiliul municipal din Sucre (statul Miranda) — Venezuela, a intentat un proces companiei nord-americane „Ford" care refuză să achite trezoreriei locale o sumă imputată de șase milioane și jumătate dolari. Compania este acuzată de încălcare sistematică a legislației fiscale venezuelene. Stabilindu-și la Sucre în 1960 un mare centru de asamblare și comercializare a auto-turismelor „Ford" a practicat pe scară mare frauda fiscală și n-a achitat pe întreaga perioadă nici măcar o treime din taxele datorate municipalității venezuelene.

Cazul apare oarecum comun dacă ne gîndim la operațiunile pe care le desfășoară multe din monopolurile nord-americane la sud de Rio Grande. Dar tocmai pentru că nemulțumirea față de asemenea operațiuni de veritabil jaf a atins o mare intensitate în Venezuela „cazul Sucre" a luat proporțiile unui scandal public. O parte a presei din Caracas a relevat semnificația „cazului Sucre" ca o reflectare a daunelor aduse Venezuelei de „acțiunile profund revoltătoare ale unor monopoluri nord-americane" (EL SIGLO). Citînd date din surse de specialitate, semi-oficioase, ziarele venezuelene dezvăluie aspecte revelatoare ale fraudei calificate „operate" de Ford și compania.

Două exemple sînt mai mult decît edificatoare:

● experți venezueleni au calculat că în anul 1965 beneficiile companiilor nord-americane care operează în industria petroliră din Venezuela s-au ridicat la 3 733 000 000 bolivari. Beneficiul declarat pentru perioada amintită a fost de 1 621 000 000 bolivari. Numai prin această mașinațiune în stil mare, bugetul venezuelian a fost frustat de sute de milioane de bolivari. Un grup de economiști de la Universitatea din Caracas au calculat că în cinci ani (1962—1966), prin falsificarea abilă a beneficiilor reale obținute și prin neplata cotelor și impozitelor datorate, companiile petroliere nord-americane au făcut ca Venezuela să piardă o sumă aproape echivalentă cu bugetul anual al statului venezuelian.

● companiile nord-americane care operează în domeniul minelor sau în alte sectoare ale economiei Venezuelei utilizează pe scară largă procedee similare de evaziune. Date publicate foarte recent în publicații economice venezuleine arată — de pildă — că după estimări minimale, monopolurile nord-americane care controlează o mare parte a industriei miniere au frustat fiscul Venezuelei în perioada 1960—1966 de sume ridicîndu-se la aproape patru miliarde bolivari datorate la capitolul impozitelor pe venit.

Întreagă această „afacere a evaziunilor" trezește o ripostă mereu mai fermă în Venezuela. Procesul de la Sucre și scandalul public declanșat în jurul acestui caz o demonstrează.

E. R.

Cu prilejul reluării activității universitare, Consiliul Universității din Caen a decernat sîmbătă titlul de „doctor honoris causa" academicianului prof. Nicolae Teodorescu. Rectorul universității, prof. Yves Martin a evocat cu acest prilej tradiționalele relații universitare franco-române aflate în continuă dezvoltare.

Restaurarea comorilor Florenței

Municipalitatea din Florența, relatează agenția FRANCE PRESSE, a anunțat bilanțul pozitiv al lucrărilor de restaurare care s-au desfășurat în acest oraș în urma inundațiilor catastrofale din 4 noiembrie 1966. Un număr de 241 de mari picturi pe lemn au fost restaurate, cu excepția celebrului Christ al lui Cimabue. Picturile pe pînză au fost, de asemenea, toate restaurate. Specialiștii au detașat 1 800 de metri patrați de frescă pe care au aplicat-o din nou. Toate sculpturile în marmură au fost, de asemenea, curățate și reamplasate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".